

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7079

C 263

35e jaargang

12 oktober 1992

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Mededelingen</i>	
	.....	
	II <i>Vorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
92/C 263/01	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval	1
92/C 263/02	Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie	20

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende verpakking en verpakkingsafval

(92/C 263/01)

COM(92) 278 def. — SYN 436

(Door de Commissie ingediend op 24 augustus 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

- (1) Overwegende dat in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Parlement over een communautaire strategie voor het afvalbeheer ⁽¹⁾, die door de Raad is vastgesteld in zijn resolutie van 7 mei 1990 ⁽²⁾, de nadruk is gelegd op de volgende hiërarchische aanpak van het afvalbeheer: in de eerste plaats preventie, in de tweede plaats terugwinning, in het bijzonder recycling, en, in de derde plaats en slechts als laatste toevlucht, definitieve verwijdering;
- (2) Overwegende dat verpakkingsafval in grote mate bijdraagt tot de toename van de hoeveelheid afval en de verzadiging van stortplaatsen; dat verpakkingsafval dat niet wordt teruggewonnen, zeker als het niet wordt gerecycleerd, een verspilling van grondstoffen en energie betekent;
- (3) Overwegende dat Richtlijn 85/339/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende verpakkingen voor vloeibare levensmiddelen ⁽³⁾ de eerste stap was om de

milieu-effecten van verpakking en verpakkingsafval te beperken;

- (4) Overwegende dat een sectorgerichte of eenzijdige benadering niet langer verantwoord is en het communautaire beleid gericht moet zijn op alle soorten verpakkingsafval, ongeacht of het wordt voortgebracht op industrieel, commercieel, kantoor-, winkel-, dienstverlenings- dan wel huishoudelijk niveau; dat daarom Richtlijn 85/339/EEG moet worden vervangen door een nieuwe richtlijn met de grootst mogelijke werkingssfeer;
- (5) Overwegende dat, zolang er uit levenscyclusanalysen geen duidelijke voorkeur naar voren komt, het gebruik van voor hergebruik en voor terugwinning geschikt verpakkingsafval en in het bijzonder van voor recycling geschikt verpakkingsafval als gelijkwaardige methoden moeten worden beschouwd om het milieu-effect van verpakking te beperken en dat daartoe in de Lid-Staten systemen moeten worden opgezet die garanderen dat gebruikte verpakking en/of verpakkingsafval worden geretourneerd;
- (6) Overwegende dat op basis van verscheidene levenscyclusanalysen kan worden gesteld dat uit milieuoogpunt recycling een groot deel van de terugwinning moet uitmaken, voornamelijk omdat het verbruik van energie en grondstoffen alsmede lozingen in het milieu afnemen als het afval wordt gerecycleerd en het verwerkte materiaal in nieuwe productieprocessen wordt gebruikt;
- (7) Overwegende dat de huidige verschillen tussen de nationale bepalingen betreffende het beheer van verpakking en verpakkingsafval aanleiding kunnen geven tot concurrentievervalsing, het vrije verkeer van goede-

⁽¹⁾ SEC(89) 934 def. van 18 september 1989.

⁽²⁾ PB nr. C 122 van 18. 5. 1990, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. L 176 van 6. 7. 1985, blz. 18.

- ren binnen de interne markt kunnen belemmeren en tot verschillen in het niveau van milieubescherming kunnen leiden;
- (8) Overwegende dat het noodzakelijk is de door de Lid-Staten te treffen maatregelen ten aanzien van het beheer van verpakkingsafval op elkaar af te stemmen ten einde een bijdrage te leveren tot de voltooiing van de interne markt, handelsbelemmeringen en concurrentieverstoring of -beperking binnen de Gemeenschap te voorkomen en voor een hoog niveau van milieubescherming te zorgen;
- (9) Overwegende dat het, ten einde een bijdrage te leveren tot de verwezenlijking en de werking van de interne markt, noodzakelijk is de nationale bepalingen betreffende het beheer van verpakking en verpakkingsafval te harmoniseren door:
- de invoering van geharmoniseerde maatregelen;
  - de definitie van geharmoniseerde essentiële eisen en normen; en
  - de vaststelling van criteria waaraan nationale maatregelen moeten voldoen;
- (10) Overwegende dat het naast elkaar bestaan van verschillende taakstellingen in de Lid-Staten betreffende de terugwinning en de recycling van verpakkingsafval kan leiden tot ongerechtvaardigde handelsbelemmeringen en concurrentieverstoring en dat het daarom van belang is dat dergelijke taakstellingen die door de Lid-Staten moeten worden vervuld, voortaan worden geharmoniseerd, uitgaande van een hoog niveau van milieubescherming;
- (11) Overwegende dat, om handelsbelemmeringen en concurrentieverstoring te voorkomen, de essentiële eisen met betrekking tot de samenstelling en de aard van voor hergebruik en voor terugwinning geschikte verpakking moeten worden vastgesteld; dat de nationale bepalingen met betrekking tot de productie en het in de handel brengen van verpakking en het beheer van verpakkingsafval aan deze essentiële eisen moeten voldoen;
- (12) Overwegende dat de op te zetten retoursystemen zodanig moeten worden ontworpen dat handelsbelemmeringen en concurrentieverstoring worden voorkomen;
- (13) Overwegende dat cijfermatige taakstellingen moeten worden vastgesteld om bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken;
- (14) Overwegende dat het bepaalde in deze richtlijn zal bijdragen tot de handhaving en de verbetering van de mate van hergebruik, recycling en terugwinning van verpakking en verpakkingsafval die is bereikt op de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn;
- (15) Overwegende dat het totale effect van verpakking en verpakkingsafval op het milieu zoveel mogelijk moet worden beperkt, waarbij niet alleen met hoeveelheden maar ook met kwalitatieve aspecten en chemische samenstelling rekening dient te worden gehouden;
- (16) Overwegende dat de algemene bezorgdheid ook wordt ingegeven door de aanwezigheid van schadelijke metalen in verpakking, aangezien kan worden aangenomen dat deze stoffen eveneens aanwezig zijn in emissies of als wanneer verpakking wordt verbrand of in percolaat wanneer verpakking wordt gestort; dat het als eerste stap wenselijk is dat de toxiciteit van verpakkingsafval wordt verminderd door de toevoeging van schadelijke zware metalen aan verpakking te vermijden;
- (17) Overwegende dat communautaire merktekens nodig zijn om aan te geven dat verpakking geschikt is voor hergebruik en/of terugwinning en ter identificatie van de aard van het verpakkingsmateriaal, zodat de consumenten, gemeenschappen en ondernemingen worden ingelicht over de juiste manier om de gebruikte verpakking en het verpakkingsafval te behandelen, inzameling, sortering, hergebruik en terugwinning ervan te vergemakkelijken, en handelsbelemmeringen te voorkomen;
- (18) Overwegende dat aan de behoefte aan gegevens uit de gehele Gemeenschap over het volume, het gewicht en het soort verpakking en verpakkingsafval moet worden tegemoet gekomen om na te kunnen gaan of de doelstellingen zijn verwezenlijkt en de maatregelen doelmatig zijn en om verdere initiatieven te kunnen nemen met betrekking tot het probleem van het verpakkingsafval;
- (19) Overwegende dat de consument een belangrijke rol speelt bij het beheer van verpakking en verpakkingsafval en derhalve goed moet worden voorgelicht zodat hij zijn gedrag en houding kan aanpassen; dat ondernemingen zich meer bewust moeten worden van de mate waarin hun producten en verpakkingen afval worden, dat zij de verantwoordelijkheid voor dergelijk afval op zich nemen en dat voor de ontwikkeling en de tenuitvoerlegging van maatregelen nauwe samenwerking tussen alle betrokkenen in een geest van gezamenlijke verantwoordelijkheid is vereist;
- (20) Overwegende dat de Lid-Staten bij het vaststellen van maatregelen ter omzetting van deze richtlijn rekening moeten houden met de problemen die zich kunnen voordoen voor het midden- en kleinbedrijf, voor zover dit geen invloed heeft op het bepaalde in deze richtlijn of in de Gemeenschapswetgeving;
- (21) Overwegende dat economische instrumenten een aanzienlijk effect kunnen hebben op het beheer van verpakkingsafval door milieuvriendelijke praktijken te bevorderen en te financieren;
- (22) Overwegende dat de door de Lid-Staten genomen maatregelen ter verwezenlijking van de doelstellingen, om discriminatie te vermijden, moeten worden ingepast in een beleid dat betrekking heeft op alle soorten verpakking en verpakkingsafval en zich niet beperkt tot een of ander specifiek soort verpakking of verpakkingsmateriaal, product of productencategorie;
- (23) Overwegende dat de Commissie door een technisch comité moet worden bijgestaan ten einde zekere bepalingen en de bijlagen van de richtlijn aan te passen aan de vooruitgang van wetenschap en techniek;

- (24) Overwegende dat de ontwerpen van de door de Lid-Staten te nemen maatregelen aan de Commissie moeten worden medegedeeld, zodat kan worden nagegaan of zij in overeenstemming zijn met de richtlijn en de invoering ervan zo nodig geheel of gedeeltelijk kan worden uitgesteld; dat een dergelijke kennisgeving en een dergelijk onderzoek de verplichting van de Lid-Staten uit hoofde van het Verdrag en andere relevante Gemeenschapswetgeving onverlet laten;
- (25) Overwegende dat de werkzaamheden tot wijziging van Richtlijn 83/189/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 90/230/EEG van de Commissie⁽²⁾, moeten worden bespoedigd zodat ook kennisgeving uit hoofde van deze richtlijn eronder kan vallen;
- (26) Overwegende dat het om alle genoemde redenen nodig lijkt dat de Gemeenschap passende harmonisatiemaatregelen neemt, waarbij zij zich beperkt tot wat strikt noodzakelijk is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

Met deze richtlijn wordt beoogd de nationale maatregelen betreffende het beheer van verpakking en verpakkingsafval te harmoniseren ten einde de milieu-effecten ervan te beperken, bij te dragen tot de voltooiing en de werking van de interne markt, en handelsbelemmeringen en concurrentievervalsing of -beperking binnen de Gemeenschap te vermijden.

Met het oog op de verwezenlijking van deze doelstellingen zijn in deze richtlijn taakstellingen bepaald, essentiële eisen vastgelegd waaraan verpakking moet voldoen, en maatregelen opgenomen ter preventie van de productie van verpakkingsafval en ter bevordering van terugname, hergebruik en terugwinning van verpakking en verpakkingsafval ten einde de volksgezondheid en de bescherming van het milieu te waarborgen.

Artikel 2

Werkingsfeer

Tot de werkingssfeer van deze richtlijn behoren alle verpakking die in de Gemeenschap in de handel wordt gebracht en alle verpakkingsafval, ongeacht of zij op industrieel, commercieel, kantoor-, winkel-, dienstverlenings- of huishoudelijk niveau worden gebruikt of geproduceerd, ongeacht de materialen die ervoor worden gebruikt, en ongeacht of het gaat om primaire, secundaire of tertiaire verpakking.

Deze richtlijn is van toepassing onverminderd de bepalingen van Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽³⁾.

Artikel 3

Definities

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) met betrekking tot de classificatie van verpakking:
1. „verpakking”: alle produkten vervaardigd van materiaal van welke aard ook die kunnen worden gebruikt voor het insluiten, beschermen, verladen, afleveren en aanbieden van goederen, van grondstoffen tot afgewerkte produkten, over het gehele traject van producent tot gebruiker of consument; ook wegwerpgoederen die voor hetzelfde doel kunnen worden gebruikt, worden als verpakking beschouwd;
  2. „verkoop- of primaire verpakking”: alle verpakking die zo is ontworpen dat zij op het verkooppunt een eenheid vormt voor verkoop aan de eindgebruiker of consument;
  3. „verzamel- of secundaire verpakking”: alle verpakking die zo is ontworpen dat zij op het verkooppunt een verzameling van een aantal verkoopeenheden vormt, ongeacht of deze als dusdanig aan de eindgebruiker of consument wordt verkocht dan wel alleen dient om de rekken op het verkooppunt bij te vullen; deze verpakking kan van het produkt worden verwijderd zonder dat dit de eigenschappen ervan beïnvloedt;
  4. „verzend- of tertiaire verpakking”: alle verpakking die zo is ontworpen dat het verladen of het vervoer van een aantal verkoopeenheden of verzamelverpakkingen wordt vergemakkelijkt en fysieke schade door verlading of transport wordt voorkomen;
- b) met betrekking tot verpakkingsafval:
1. „gebruikte verpakking”: het materiaal dat overblijft nadat de verpakking is leeggemaakt of het produkt is uitgepakt;
  2. „verpakkingsafval”: alle verpakking of verpakkingsmateriaal waarop de definitie van „afvalstoffen” in Richtlijn 75/442/EEG⁽⁴⁾ betreffende afvalstoffen van toepassing is;
  3. „beheer van verpakkingsafval”: het beheer van afval als gedefinieerd in Richtlijn 75/442/EEG;
  4. „preventie”: vermindering van de hoeveelheid en/of de schadelijkheid van afval op het niveau van het productieproces en van het produkt;
  5. „terugwinning”: elke van de handelingen als bedoeld in bijlage II B bij Richtlijn 75/442/EEG;

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 128 van 18. 5. 1990, blz. 15.

⁽³⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991, blz. 20.

⁽⁴⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 39.

6. „recycling”: de terugwinning van afvalmaterialen voor het oorspronkelijke doel of voor andere doeleinden, uitgezonderd voor de terugwinning van energie; onder recycling wordt eveneens verstaan regeneratie en compostering;
7. „verwijdering”: elk van de handelingen als bedoeld in bijlage II A bij Richtlijn 75/442/EEG;
- c) met betrekking tot het beheer van verpakking:
1. „retourverpakking”: iedere verpakking waarvan de teruggave door de consument of eindgebruiker door middel van specifieke voorzieningen (gescheiden inzameling, statiegeld, enz.) is geregeld, onafhankelijk van de eindbestemming ervan, ten einde opnieuw te worden gebruikt, te worden teruggewonnen of aan specifieke afvalbeheerhandelingen te worden onderworpen;
  2. „wegwerpverpakking”: iedere verpakking waarvoor geen specifieke voorzieningen bestaan voor teruggave door de consument of eindgebruiker;
  3. „voor hergebruik geschikte verpakking”: iedere verpakking die is bestemd en ontworpen om binnen de levensduur ervan een aantal omlopen te maken waarbij zij opnieuw wordt gevuld of gebruikt voor hetzelfde doel als waarvoor zij is bestemd; dergelijke verpakking wordt verpakkingsafval wanneer zij niet langer opnieuw kan worden gebruikt;
  4. „eenmalige verpakking”: iedere verpakking die niet meer dan eenmaal voor hetzelfde doel wordt gebruikt;
- d) „ondernemingen”, met betrekking tot verpakking: leveranciers van verpakkingsmaterialen en fabrikanten en verwerkers, vullers en gebruikers, handelaars en distributeurs van verpakking.

Artikel 4

Taakstellingen

1. Om aan de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen, nemen de Lid-Staten maatregelen zodat de volgende taakstellingen kunnen worden verwezenlijkt:
  - a) wat de terugwinning van verpakkingsafval betreft: uiterlijk tien jaar na de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn worden ten minste 90 gewichtspercenten van het geproduceerde verpakkingsafval met het oog op terugwinning uit de afvalstroom verwijderd. Binnen deze algemene doelstelling op het gebied van terugwinning en binnen hetzelfde tijdsbestek moeten ten minste 60 gewichtspercenten van ieder materiaal van het verpakkingsafval met het oog op recycling uit de afvalstroom worden verwijderd;
  - b) wat de beperking van de uiteindelijke verwijdering van verpakkingsafval betreft: uiterlijk tien jaar na de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn wordt de definitieve verwijdering van het geproduceerde verpak-

kingsafval beperkt tot de reststoffen van de inzamel- en sorteerhandelingen, met een maximum van tien gewichtspercenten.

2. De Lid-Staten stellen in hun afvalbeheerplannen, als bedoeld in artikel 10 in het hoofdstuk betreffende het beheer van verpakkingsafval, voorlopige taakstellingen vast voor de terugwinning, de recycling en de uiteindelijke verwijdering van verpakkingsafval. In dat hoofdstuk geven zij ook aan op welk ogenblik beide onderstaande taakstellingen moeten zijn bereikt:
  - 60 gewichtspercenten van het geproduceerde verpakkingsafval worden met het oog op terugwinning uit de afvalstroom gehaald;
  - 40 gewichtspercenten van elk materiaal in het geproduceerde verpakkingsafval worden met het oog op recycling uit de afvalstroom gehaald.

Deze informatie moet in het eerste rapport aan de Commissie als bedoeld in artikel 14 worden verstrekt.

Deze informatie moet in het eerste rapport aan de Commissie als bedoeld in artikel 14 worden verstrekt.

3. Indien uit wetenschappelijk onderzoek of met behulp van een andere evaluatietechniek, zoals de milieubalans, blijkt dat andere terugwinningsprocessen meer milieuvriendelijk opleveren, kunnen de taakstellingen voor recycling worden aangepast overeenkomstig de procedure van artikel 17.

Eveneens op grond van wetenschappelijk onderzoek en de in de Lid-Staten geboekte vooruitgang zal de Commissie de in dit artikel bepaalde taakstellingen opnieuw bekijken en uiterlijk zes jaar na de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn alle passende maatregelen nemen overeenkomstig de procedure van artikel 17.

Artikel 5

Retour- en beheersystemen

1. De Lid-Staten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat uiterlijk vijf jaar na de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn systemen worden opgezet die:
  - a) zorgen voor terugname van alle gebruikte verpakking en/of alle verpakkingsafval van consumenten of andere eindgebruikers, ten einde dit naar het meest geschikte beheeralternatief te kanaliseren;
  - b) ervoor zorgen dat de ingezamelde gebruikte verpakking en/of het verpakkingsafval daadwerkelijk opnieuw worden gebruikt of teruggewonnen.

Ook ingevoerde producten vallen op niet-discriminatoire voorwaarden onder deze systemen; de systemen worden zo ontworpen dat handelsbelemmeringen noch concurrentievervalsing ontstaan.

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen maken deel uit van een beleid dat betrekking heeft op alle verpakking en

verpakkingsafval en waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met eisen inzake de bescherming van de consument, de gezondheid, veiligheid en hygiëne en de bescherming van de kwaliteit, de authenticiteit en de technische eigenschappen van de verpakte goederen en gebruikte materialen, alsmede met industriële en commerciële eigendomsrechten.

3. De in de verschillende Lid-Statens overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn opgezette retour- en beheersystemen worden in de gehele Gemeenschap als gelijkwaardig beschouwd en erkend, en de deelname aan dergelijke systemen staat open voor alle ondernemingen in de betrokken sectoren.

Artikel 6

Merktekens

1. Ten einde hergebruik en terugwinning van verpakking en verpakkingsafval te bevorderen, zorgen de Lid-Statens ervoor dat alle verpakking uiterlijk vijf jaar na de uiterste datum voor de omzetting van deze richtlijn voldoet aan de bepalingen betreffende merktekens, die zijn opgenomen in dit artikel en in bijlage I. De vereiste merktekens worden op de verpakking zelf of op het etiket aangebracht.

2. Alle voor hergebruik en terugwinning geschikte verpakking wordt voorzien van de relevante in bijlage I aangegeven merktekens. Het aanbrengen van deze merktekens op een verpakking betekent dat:

- voor de gebruikte verpakking of het verpakkingsafval werkzame retour- en beheersystemen bestaan;
- de verpakking zelf en de voorzieningen voor de verwerking van de gebruikte verpakking en het verpakkingsafval in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze richtlijn en met de in artikel 7 bedoelde essentiële eisen, die zijn omschreven in bijlage II.

3. Ten einde de terugname, het hergebruik en de terugwinning te vergemakkelijken, moet op verpakking worden aangegeven, wanneer dit met het oog op identificatie en classificatie noodzakelijk is, welk verpakkingsmateriaal is respectievelijk welke verpakkingsmaterialen zijn gebruikt, overeenkomstig het in bijlage I vermelde identificatiesysteem. De cijfercodes en afkortingen waarop het identificatiesysteem is gebaseerd, worden uiterlijk twaalf maanden na de vaststelling van deze richtlijn door de Commissie verder uitgewerkt overeenkomstig de procedure van artikel 17. De Commissie beslist overeenkomstig dezelfde procedure welke materialen in het identificatiesysteem worden opgenomen.

4. Om de consument of de eindgebruiker mede te delen dat de verpakking van gerecycleerd materiaal is vervaardigd, kan op de verpakking het in bijlage I aangegeven merkteken worden aangebracht.

5. De Lid-Statens nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat alle andere merktekens dan die welke zijn aangegeven in bijlage I en die voor dezelfde doeleinden zijn bestemd, worden verboden. De in bijlage I aangegeven merktekens mogen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan in dit artikel zijn vermeld.

6. Overeenkomstig de procedure van artikel 17 stelt de Commissie uiterlijk twaalf maanden na de vaststelling van deze richtlijn de in dit artikel bedoelde merktekens vast, die dienen te voldoen aan de criteria visuele waarneembaarheid, leesbaarheid en begrijpelijkheid voor de Europese consument.

7. Overeenkomstig de procedure van artikel 17 beslist de Commissie in welke mate afwijkingen van de bepalingen inzake merktekens nodig zijn.

8. Overeenkomstig de procedure van artikel 17 stelt de Commissie nadere voorschriften betreffende het merktekensysteem vast. Deze voorschriften worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

9. Aan de in de leden 1 tot en met 8 genoemde eisen moet worden voldaan zonder afbreuk te doen aan andere op communautair niveau ingestelde merk- of etiketteervoorschriften voor gezondheids-, veiligheids- of milieubeschermingsdoeleinden of ten behoeve van de consumentenvoorlichting.

10. De bepalingen van dit artikel beletten de ondernemingen niet de in dit artikel bedoelde merktekens voor soortgelijke doeleinden ook op andere materialen en produkten dan verpakking te vermelden, voor zover deze daadwerkelijk voor hergebruik of terugwinning zijn geschikt of van gerecycleerd materiaal zijn vervaardigd; het gebruik ervan dient aan de bevoegde overheden te worden medegedeeld en door hen te worden goedgekeurd.

11. De Lid-Statens nemen de nodige maatregelen om te zorgen voor

- de voorlichting over het doel en de toepassing van alle merktekens;
- de controle op het juiste gebruik van de merktekens door de ondernemingen.

Artikel 7

Essentiële eisen

1. De Lid-Statens nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat verpakking alleen in de handel wordt gebracht indien zij voldoet aan de in bijlage II omschreven essentiële eisen.

2. De Lid-Statens veronderstellen dat aan de in bijlage II omschreven eisen is voldaan, wanneer verpakking in overeenstemming is met:

- a) de desbetreffende geharmoniseerde normen, waarvan de referentienummers in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* zijn bekendgemaakt. De Lid-Statens publiceren de referentienummers van de nationale normen waarin deze geharmoniseerde normen zijn omgezet;
- b) de desbetreffende nationale normen als bedoeld in lid 3, voor zover er op de gebieden waarop dergelijke normen betrekking hebben, geen geharmoniseerde normen bestaan.

3. De Lid-Statens delen de Commissie de tekst mede van hun nationale normen als bedoeld in lid 2, onder b), die zij in

overeenstemming achten met de eisen van dit artikel. De Commissie zendt dergelijke teksten onverwijld naar de andere Lid-Staten.

De Lid-Staten publiceren de referentienummers van deze normen. De Commissie zorgt ervoor dat zij in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden bekendgemaakt.

4. Indien een Lid-Staat of de Commissie van mening is dat de in lid 2 bedoelde normen niet volledig aan de in lid 1 bedoelde essentiële eisen beantwoorden, legt de Commissie of de betrokken Lid-Staat de kwestie met opgave van redenen voor aan het Comité dat is opgericht bij Richtlijn 83/189/EEG. Het Comité brengt onverwijld advies uit. In het licht van het advies van het Comité deelt de Commissie de Lid-Staten mede of het al dan niet noodzakelijk is de normen die zijn bekendgemaakt met in de leden 2 en 3 bedoelde publikaties, te herroepen.

Artikel 8

Informatiesystemen

1. De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat er databases met betrekking tot verpakking en verpakkingsafval worden opgezet, ten einde de Lid-Staten en de Commissie in de gelegenheid te stellen een adequaat verpakkings- en verpakkingsafvalbeleid te ontwikkelen. Om redenen van efficiency kunnen de vereiste gegevens ook betrekking hebben op andere componenten van een of andere afvalstroom.

2. Deze databases verschaffen informatie:

- over de omvang, kenmerken en ontwikkeling van de verpakkings- en verpakkingsafvalstromen op het niveau van de afzonderlijke Lid-Staten;
- over de economische parameters die verband houden met het beheer van verpakking en verpakkingsafval;
- die het mogelijk maakt taakstellingen opnieuw te bekijken, de meest geschikte maatregelen te ontwikkelen om deze taakstellingen te behalen en de doelmatigheid van deze maatregelen te evalueren.

3. Met het oog op de harmonisatie van de kenmerken en de aanbestedingsvorm van de geproduceerde gegevens en het compatibel maken van de gegevens van de Lid-Staten, moeten de databases gebaseerd zijn op de in bijlage III bedoelde vormvereisten.

4. De Lid-Staten houden rekening met de bijzondere problemen die kleine en middelgrote ondernemingen kunnen ondervinden bij het verstrekken van gedetailleerde gegevens.

5. De verkregen gegevens worden drie jaar na de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn voor het eerst beschikbaar gesteld; zij worden iedere drie jaar bijgewerkt en de resultaten worden de Commissie medegedeeld volgens de rapporteringsprocedures als bedoeld in artikel 14.

Artikel 9

Consumentenvoorlichting

De Lid-Staten nemen maatregelen opdat de consumenten en andere gebruikers worden ingelicht over de voordelen van het gebruik van voor hergebruik en terugwinning geschikte verpakking, de betekenis van de merktekens op de verpakking, de beschikbare retoursystemen waarin gebruikte verpakking en verpakkingsafval kunnen worden teruggenomen, en de bestaande beheerplannen voor verpakking als bedoeld in artikel 10.

Artikel 10

Afvalbeheerplannen

1. Ter verwezenlijking van de in deze richtlijn genoemde doelstellingen en maatregelen nemen de Lid-Staten in hun afvalbeheerplannen overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 75/442/EEG een speciaal hoofdstuk op dat gewijd is aan het beheer van verpakking en verpakkingsafval.

2. Het in lid 1 bedoelde hoofdstuk bevat onder meer:

- voorlopige en definitieve doelstellingen en taakstellingen;
- vast te stellen maatregelen, zowel van technische als van economische of organisatorische aard;
- verantwoording van de genomen maatregelen of van elke aanpassing van de bij deze richtlijn vastgestelde taakstellingen.

Artikel 11

Economische instrumenten

De Lid-Staten kunnen met inachtneming van de bepalingen van het Verdrag economische instrumenten vaststellen om de doelstellingen van deze richtlijn te bevorderen.

Artikel 12

Normalisatie

De Commissie bevordert waar nodig de ontwikkeling van Europese normen, in het bijzonder op het gebied van:

- afmetingen en vormen van verpakking voor goedgekeurde producten om hergebruik te bevorderen en beheeralternatieven te rationaliseren en te optimaliseren;
- modulaire verpakking voor transport en distributie;
- produktspecificaties ten behoeve van het gebruik van gerecycleerde materialen bij de vervaardiging van verpakking en andere producten;
- criteria en methodologie voor de levenscyclusanalyse van verpakking.

*Artikel 13***Kennisgeving**

1. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 83/189/EEG stellen de Lid-Staten voordat zij dergelijke maatregelen vaststellen de Commissie in kennis van de ontwerp-maatregelen die zij in het kader van deze richtlijn voornemens zijn te nemen, zodat de Commissie de ontwerpen kan onderzoeken in het licht van bestaande bepalingen en waar nodig de Lid-Staten kan verzoeken de vaststelling ervan op te schorten.

2. Indien de voorgestelde maatregel ook een technische kwestie in de zin van Richtlijn 83/189/EEG betreft, kan de betrokken Lid-Staat bij de kennisgeving in het kader van de in deze richtlijn bedoelde procedure mededelen dat deze kennisgeving eveneens uit hoofde van Richtlijn 83/189/EEG geschiedt.

*Artikel 14***Rapporteringsplicht**

Iedere drie jaar, en voor het eerst op 1 april van het derde jaar na de uiterste datum voor de omzetting van deze richtlijn, dienen de Lid-Staten bij de Commissie een rapport in over de maatregelen die zij ter uitvoering van deze richtlijn hebben genomen. Dit rapport is gebaseerd op een vragenlijst die is opgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 17, die de Commissie zes maanden vóór genoemde datum aan de Lid-Staten doet toekomen.

Op basis van deze rapporten publiceert de Commissie iedere drie jaar, en voor het eerst op 1 april van het daaropvolgende jaar, een overzichtsrapport.

*Artikel 15***Vrij in de handel brengen**

De Lid-Staten mogen het in de handel brengen op hun grondgebied van verpakking die aan het bepaalde in deze richtlijn voldoet, niet beletten.

*Artikel 16***Aanpassing aan de vooruitgang van wetenschap en techniek**

De nodige wijzigingen voor aanpassing van deze richtlijn aan de vooruitgang van wetenschap en techniek worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 17.

Deze procedure geldt ook voor wijzigingen in bepalingen van deze richtlijn die van toepassing zijn op primaire verpakking

voor medische apparaten en farmaceutische produkten. Bij de voorschriften voor dergelijke verpakking wordt rekening gehouden met de eisen inzake veiligheid, prestaties en kwaliteit waaraan deze verpakking overeenkomstig de Gemeenschapswetgeving moet voldoen.

Voorts stelt de Commissie overeenkomstig dezelfde procedure de nodige maatregelen vast ter oplossing van eventuele problemen bij de toepassing van deze richtlijn op kleine verpakkingen.

*Artikel 17***Comitéprocedure**

De Commissie wordt bijgestaan door een Comité van raadgevende aard, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

*Artikel 18***Omzetting in nationaal recht**

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk . . .⁽¹⁾ aan deze richtlijn te voldoen en maken deze bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 19

Richtlijn 85/339/EEG wordt ingetrokken met ingang van de uiterste datum voor omzetting van deze richtlijn.

Artikel 20

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

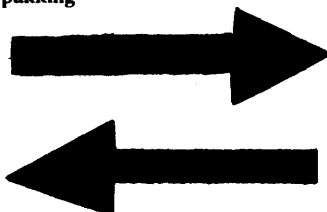
(1) Achttien maanden na de vaststelling van deze richtlijn.

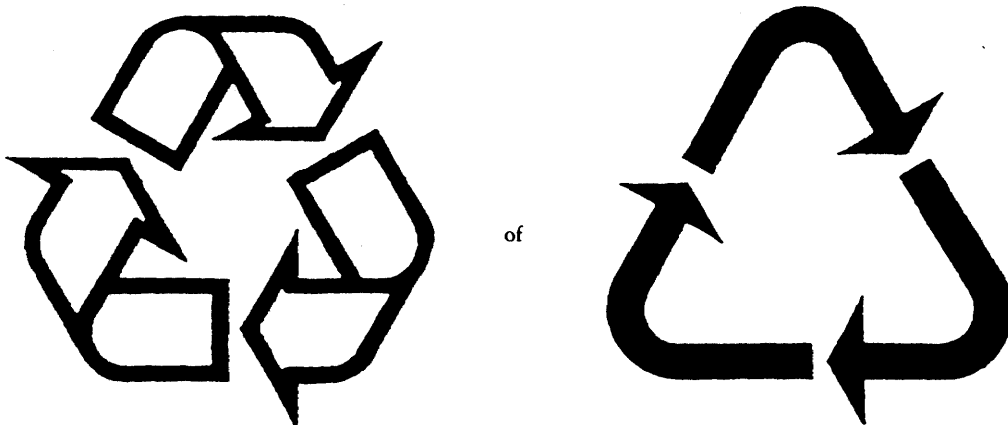
BIJLAGE I

MERKTEKENS

1.a) Voor hergebruik geschikte verpakking

1.b) Voor terugwinning geschikte verpakking

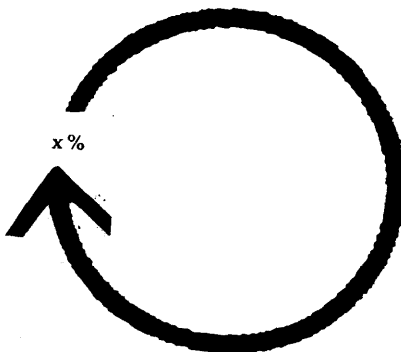

1.c) Identificatiesysteem

Voor kunststof geldt een nummering van 1 tot 19; voor papier en massief karton van 20 tot 29; voor golfkarton van 30 tot 39; voor metaal van 40 tot 49; voor hout van 50 tot 59; voor textiel van 60 tot 69 en voor glas van 70 tot 79.

Identificatie kan ook gebeuren aan de hand van afkortingen voor het / de gebruikte materiaal / materialen (bij voorbeeld HDPE: high density polyethylene). Zowel de cijfercode als de afkorting of beide mogen worden gebruikt om materialen te identificeren. Genoemde identificatiemethoden moeten in het midden van of onder de grafische merktekens worden geplaatst waarmee wordt aangegeven dat de verpakking voor hergebruik of terugwinning geschikt is.

1.d) Geheel of gedeeltelijk van gerecycleerde materialen vervaardigde verpakking

x% = percentage gerecycleerd materiaal dat bij de fabricage van het produkt is gebruikt.

BIJLAGE II

OVERZICHT VAN ESSENTIËLE EISEN BETREFFENDE DE SAMENSTELLING, HET HERGEBRUIK EN DE TERUGWINNING VAN VERPAKKING

1. Eisen betreffende de vervaardiging en de samenstelling van verpakking

- Verpakking moet zodanig worden vervaardigd dat volume en gewicht van de verpakking worden beperkt tot de minimale hoeveelheid die nodig is om het vereiste niveau van veiligheid en aanvaardbaarheid van het verpakte produkt voor de consument te handhaven.
- Verpakking moet zodanig worden ontworpen, vervaardigd en in de handel gebracht dat hergebruik of terugwinning ervan mogelijk is en dat het milieu-effect bij het verwijderen van verpakkingsafval of reststoffen van afvalbeheerverrichtingen zoveel mogelijk wordt beperkt.
- Verpakking moet zodanig worden vervaardigd dat de aanwezigheid van schadelijke metalen en andere gevaarlijke stoffen als bestanddeel van verpakkingsmateriaal of van een van de verpakkingscomponenten zodanig wordt beperkt dat de aanwezigheid ervan in emissies, as of percolaat bij verbranding of deponie van verpakking of reststoffen van beheerverrichtingen zo laag mogelijk wordt gehouden.
- De totale concentratie van lood, cadmium, kwik en zeswaardig chroom in verpakking en verpakkingscomponenten mag niet meer bedragen dan:
  - 600 ppm-gewicht twee jaar nadat deze richtlijn van kracht is geworden;
  - 250 ppm-gewicht drie jaar nadat deze richtlijn van kracht is geworden;
  - 100 ppm-gewicht vijf jaar nadat deze richtlijn van kracht is geworden.

2. Eisen betreffende het hergebruik van verpakking

Aan de volgende eisen moet gelijktijdig worden voldaan:

- de fysische eigenschappen en kenmerken van de verpakking moeten onder normaal te verwachten gebruiksvoorwaarden een aantal omlopen mogelijk maken;
- gebruikte verpakking moet kunnen worden verwerkt in overeenstemming met gezondheids- en veiligheidseisen;
- aan de eisen betreffende de terugwinning van verpakking moet worden voldaan wanneer de verpakking niet langer opnieuw kan worden gebruikt en dus afval wordt.

3. Eisen betreffende de terugwinning van verpakking

a) *Terugwinning in de vorm van recycling van materialen*

- Verpakking moet zodanig worden vervaardigd dat ten minste „x%” in gewicht van de gebruikte materialen opnieuw kan worden toegevoerd aan het productieproces van verhandelbare producten.

b) *Terugwinning in de vorm van energietrugwinning*

- Verpakkingsafval dat wordt verwerkt met het oog op energietrugwinning dient een minimale calorische waarde van 13 MJ/kg te hebben (ongeveer de energiewaarde van papier en karton).
- De energietrugwinning mag geen aanleiding geven tot asresten die in gewicht meer dan „y%” van het verbrande materiaal bedragen.
- Indien het verpakkingsafval wordt gebruikt ter vervanging van andere brandstoffen mag het geen groter milieu-effect hebben in de vorm van emissies en reststoffen dan de brandstof die het vervangt.

c) *Terugwinning in de vorm van compostering*

- Verpakkingsafval dat wordt verwerkt met het oog op compostering moet zodanig biologisch afbreekbaar zijn dat het het composteringsproces of de composteringsactiviteit waarin het wordt ingebracht niet hindert of de kwaliteit van de compost niet verlaagt.

*BIJLAGE III***INFORMATIESYSTEEM/DATABANK VERPAKKING EN VERPAKKINGSAFVAL**

De databank zal met behulp van de volgende fiches worden opgebouwd:

- fiche 1: Samenstelling stedelijk afval — Huishoudens (verplicht model — bijlage III A1)
- fiche 2: Samenstelling stedelijk afval — Overige bronnen (verplicht model — bijlage III A2)
- fiche 3: Beheer verpakkingsafval (verplicht model — bijlage III B)
- fiche 4: Verbruik primaire verpakking — Te registreren produktgroepen (verplicht model — bijlage III C; toelichting — bijlagen III D1, III D2 en III D3)
- fiche 5: Industriële verpakking (verplicht model — bijlage III E)
- fiche 6: Verbruik secundaire en tertiaire verpakking (voor de in de fiches 4 en 5 bedoelde produkten) (verplicht model — bijlage III F)

FICHE 1

Bijlage III A1

Onderwerp: Samenstelling stedelijk afval — Huishoudens

Land: .....

Eenheden: kilogram, volume en procenten

Jaar: .....

Componenten	kg	%	Volume
Glas — Totaal			
Verpakkingsmateriaal			
— wit:			
— bruin:			
— groen:			
Overige toepassingen:			
Papier en karton — Totaal			
Verpakkingsmateriaal			
— Karton:			
— Laminaten:			
— Papier:			
Overige toepassingen			
— Kranten — Tijdschriften:			
— Overige:			
Kunststoffen — Totaal			
Polyolefinen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Polystyrenen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Gehalogeneerde polymeren			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
PET (polyethyleentereftalaat)			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Overige			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Textiel			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Ferrometalen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Non-ferrometalen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Hout			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Leer:			
Rubber:			
Steen:			
Tapijten:			
Organisch materiaal:			
Overige:			
Subtotaal verpakkingsmateriaal			
Subtotaal overige toepassingen			
Totaal			

FICHE 2

Bijlage III A2

Onderwerp: Samenstelling stedelijk afval — Overige bronnen
 Eenheden: kilogram, volume en procenten

Land: .....
 Jaar: .....

Componenten	kg	%	Volume
Glas — Totaal			
Verpakkingsmateriaal			
— wit:			
— bruin:			
— groen:			
Overige toepassingen			
Papier en karton — Totaal			
Verpakkingsmateriaal			
— Karton:			
— Laminaten:			
— Papier:			
Overige toepassingen			
— Kranten — Tijdschriften:			
— Overige:			
Kunststoffen — Totaal			
Polyolefinen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Polystyrenen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Gehalogeneerde polymeren			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
PET (polyethyleentereftalaat)			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Overige			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Textiel			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Ferrometalen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Non-ferrometalen			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Hout			
— Verpakkingsmateriaal:			
— Overige toepassingen:			
Leer:			
Rubber:			
Steen:			
Tapijten:			
Organisch materiaal:			
Overige:			
Subtotaal verpakkingsmateriaal			
Subtotaal overige toepassingen			
Totaal			

FICHE 4

Bijlage III C

Verbruik primaire verpakking

Te registreren produktgroepen

Koekjes en koeken
 Vetten (andere dan melkvetten)
 Chocolade en suikerwerk
 Zuivelprodukten
 Poeders ter bereiding van dranken
 Diepvriesprodukten
 Warmtebehandelde levensmiddelen
 Jam en confituren
 Sauzen
 Snacks
 Vers brood
 Verse vis
 Vers fruit en verse groente
 Vers vlees
 Bier en cider
 Gazeuse frisdranken
 Vruchtesappen
 Mineraalwater en niet-gazeuse dranken
 Wijnen en spiritualiën
 Produkten voor motorvoertuigen
 Tabak en sigaretten
 Schoonmaakartikelen
 Cosmetica
 Haarverzorgingsprodukten
 Verven, beitsen en vernissen
 Huisdierenvoeding
 Farmaceutische produkten
 Zepen en wasmiddelen
 Toiletartikelen
 Speelgoed
 Elektrische apparatuur
 Elektronische apparatuur
 Kleding
 Overige

Bijlage III D1

Onderwerp: Verbruik primaire verpakking

Land: .....

Eenheden: 1 000 stuks, gram en ton

Jaar: .....

Produktgroep	1 000 stuks	Gemiddeld gewicht per stuk (in g)	Totaal (in ton)	Aantal omlopen/ Levensduur (x)	Totaal (in ton)

Bijlage III D2

Onderwerp: Verbruik primaire verpakking

Land: .....

Eenheden: 1 000 stuks, gram en ton

Jaar: .....

Totale drankensector April—mei 1991	1 000 stuks	Gemiddeld gewicht per stuk (in g)	Totaal (in ton)	Aantal omlopen/ Levensduur (x)	Totaal (in ton)
Totaal, niet-alcoholische dranken (N-A)	196 070,25				
Totaal glas, niet-alcoholische dranken (N-A)	36 689,50				
Wegwerpverpakkingen glas, N-A	8 275,20				
Wegwerpverpakkingen glas, 0,20-0,25 l, N-A	5 404,60	140	756,64		756,64
Wegwerpverpakkingen glas, 0,33 l, N-A	89,70	220	19,73		19,73
Wegwerpverpakkingen glas, 0,50-0,75 l, N-A	782,30				
Wegwerpverpakkingen glas, 1 l en meer, N-A	1 998,60	480	959,33		959,33
Retourverpakkingen glas, N-A	28 414,30				
Retourverpakkingen glas, 0,20-0,25 l, N-A	8 859,40	235	2 081,96	18/x1	2 081,96/x1
Retourverpakkingen glas, 0,50-0,75 l, N-A	1 544,70				
Retourverpakkingen glas, 1 l en meer, N-A	18 010,20	750	13 507,65	18/x2	13 507,65/x2
Kunststof, N-A	99 702,00				
Metaal, N-A	28 571,90				
Karton, N-A	31 106,90				
Karton, 0,20 l, N-A	18 270,70				
Karton, 0,50 l, N-A	171,90				
Karton, 1 l en meer, N-A	12 664,30				
Totaal, alcoholische dranken (A)	181 929,06				
Totaal glas, alcoholische dranken (A)	175 921,50				
Wegwerpverpakkingen glas, A	32 773,10				
Wegwerpverpakkingen glas, 0,20-0,25 l, A	23 928,30	130	3 110,68		3 110,68
Wegwerpverpakkingen glas, 0,33 l, A	471,40	155	73,07		73,07
Wegwerpverpakkingen glas, 0,50 l, A	93,70	225	21,08		21,08
Wegwerpverpakkingen glas, 0,70-0,75 l, A	7 052,10	570	4 019,70		4 019,70
Wegwerpverpakkingen glas, 1 l, A	901,90	500	450,95		450,95
Wegwerpverpakkingen glas, meer dan 1 l, A	325,70				
Retourverpakkingen glas, A	143 148,38				
Retourverpakkingen glas, 0,20-0,25 l, A	124 955,75	265	33 113,27	35/x3	33 113,27/x3
Retourverpakkingen glas, 0,33 l, A	16 452,70	265	4 359,97	35/x4	4 359,97/x4
Retourverpakkingen glas, 0,50 l, A	0,10	365	0,04		0,04
Retourverpakkingen glas, 0,70-0,75 l, A	1 732,10	640	1 108,54	18/x5	1 108,54/x5
Retourverpakkingen glas, 1 l, A	0,00	720	0,00		0,00
Retourverpakkingen glas, meer dan 1 l, A	7,70				
Metaal, A	6 007,60				
Metaal, 0,25 l, A	93,80				
Metaal, 0,33 l, A	5 678,80				
Metaal, 0,50 l, A	233,00				
Metaal, 1 l, A	1,60				
Metaal, meer dan 1 l, A	0,40				

Dit is een voorbeeld: de cijfers en eenheden zijn fictief en dienen uitsluitend ter illustratie.

*Bijlage III D3***Verbruik primaire verpakking***Toelichting*

Het aantal verpakkingen per produkt op de markt van de Lid-Staten kan worden bepaald door bedrijven die in marktonderzoek zijn gespecialiseerd, zoals Nielsen en GFK.

Het aantal verkochte artikelen, vermenigvuldigd met het gemiddelde gewicht van de verpakking, levert het tonnage huisvuil voor elk soort artikel.

Het tonnage hergebruikte retourverpakking moet door de levensduur van het produkt in jaren worden gedeeld.

FICHE 5

Bijlage III E

Onderwerp: Industriële verpakking

Land: .....

Eenheden: stuks, gram en kilogram

Jaar: .....

Aard	Stuks	Gemiddeld gewicht per stuk (in g)	Totaalgewicht (in kg)	Aantal omlopen/ Levensduur (x)	Totaal (in kg)
IBC (Intermediate Bulk Containers)					
— Polypropyleenweefsel					
— Octobins (karton)					
— HDPE					
— Metaal					
— Overige					
Vaten					
— Metaal					
— Kunststof					
Jerrycans					
— Metaal					
— Kunststof					
Dozen en kisten					
— Karton					
— Hout en triplex					
Zakken					
— Papier					
— Plastic					
— Weefsel					
Overige					
Totaal					

FICHE 6

Bijlage III F

Onderwerp: Verbruik secundaire en tertiaire verpakking

Land: .....

Eenheden: Gemiddeld gewicht in gram of in kilogram

Jaar: .....

	Karton	Kunststof	Hout	Overige
Trays — 6 — 12 — 24				
Kratten — 6 — 12 — 24				
Dozen en kisten — 24				
Folies — Rekfolies — Krimfolies				
Pallets — 120—80 — 120—120				

Opmerking: Bij retourverpakking moet het gewicht net als bij primaire verpakking worden gedeeld door de levensduur in jaren.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake de toepassing van Open Network Provision (ONP) op spraaktelefonie

(92/C 263/02)

COM(92) 247 def. — SYN 437

(Door de Commissie ingediend op 28 augustus 1992)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

- (1) Overwegende dat bij Richtlijn 90/387/EEG van de Raad van 28 juni 1990 betreffende de totstandbrenging van de interne markt voor telecommunicatiediensten door middel van de tenuitvoerlegging van Open Network Provision (ONP) ⁽¹⁾ onder meer is bepaald dat de Raad een specifieke richtlijn zal vaststellen waarmee ONP-voorwaarden voor de spraaktelefoon dienst worden vastgelegd;
- (2) Overwegende dat ONP ingevolge Richtlijn 90/387/EEG van toepassing is op openbare telecommunicatienetten en, eventueel, op openbare telecommunicatiediensten; dat onder de toepassing van ONP op de spraaktelefoon dienst daarom ook dient te worden verstaan de toepassing van ONP op het net waarover de spraaktelefoon dienst wordt geboden;
- (3) Overwegende dat de ONP-voorwaarden door alle thans in de Lid-Staten toegepaste netwerktechnologieën, waaronder analoge telefoonnetten, digitale netten en het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) dienen te gelden;
- (4) Overwegende dat deze richtlijn niet van toepassing is op mobiele spraaktelefoon diensten, doch wel op het gebruik van het niet-mobiele openbare telefoonnet door exploitanten van mobiele diensten, in het bijzonder wat de koppeling van mobiele telefoonnetten aan het niet-mobiele openbare telefoonnet betreft om veelomvattende, geheel Europa bestrijkende diensten te kunnen aanbieden;
- (5) Overwegende dat deze richtlijn niet van toepassing is op diensten of dienstenelementen die op netwerkaansluitpunten buiten de Gemeenschap worden aangeboden;
- (6) Overwegende dat bij Richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten ⁽²⁾ de bijzondere en uitsluitende rechten die Lid-Staten voor het openbare telefoonnet en voor spraaktelefoon diensten mogen handhaven, zijn omschreven;
- (7) Overwegende dat het gebruik van de spraaktelefoon dienst om sociale en economische redenen een belangrijke rol is gaan spelen; dat een ieder in de Gemeenschap het recht moet hebben zich op deze dienst te abonneren; dat spraaktelefonie overeenkomstig het non-discriminatiebeginsel zonder onderscheid aan alle gebruikers moet worden aangeboden en op verzoek beschikbaar gesteld; dat het non-discriminatiebeginsel van toepassing is op, onder meer, de beschikbaarheid van de technische aansluiting, de tarieven, de kwaliteit van de dienst, de leveringstermijn, de eerlijke verdeling van de capaciteit bij schaarste, de reparatietijd, de beschikbaarheid van netwerkinformatie en van informatie die het eigendom is van de klant, zulks onverminderd wetgeving betreffende de bescherming van persoonsgebonden gegevens en van de persoonlijke levenssfeer;
- (8) Overwegende dat Lid-Staten die voor de aanleg en exploitatie van openbare telecommunicatienetten bijzondere of uitsluitende rechten handhaven, volgens Richtlijn 90/388/EEG de nodige maatregelen dienen te treffen om ervoor te zorgen dat de voorwaarden voor de toegang tot en het gebruik van het net objectief en niet discriminerend zijn, en om deze voorwaarden bekend te maken; dat onderling dient te worden afgestemd welke specificaties en in welke vorm worden bekendgemaakt om de verstrekking van telecommunicatiediensten te bevorderen zowel in de Lid-Staten als tussen de Lid-Staten, in het bijzonder de verstrekking van diensten door vennootschappen, firma's of door natuurlijke personen die in een andere Lid-Staat dan in die waar de vennootschap, de firma of de natuurlijke persoon waarvoor de diensten zijn bestemd, zijn gevestigd;
- (9) Overwegende dat in de Lid-Staten overeenkomstig het beginsel van de scheiding van regelgevende en uitvoerende taken nationale regelgevende instanties zijn opgericht; dat de nationale regelgevende instanties van de Lid-Staten ingevolge het subsidiariteitsbeginsel bij de uitvoering van deze richtlijn een belangrijke rol dienen te spelen, inzonderheid bij de publikatie van doelstellingen en prestatiecijfers, data voor de invoering van nieuwe dienstenelementen, overleg met de gebruikers/consumenten en de deze categorieën vertegenwoordigende organisaties, beheer van nummeringsplannen, toezicht op de gebruiksvoorwaarden en geschillenregeling;
- (10) Overwegende dat de kwaliteit van de dienst zoals de gebruiker die ervaart, een essentieel aspect van de geleverde dienst is; dat de criteria voor de kwaliteit van de dienst en de geleverde prestaties ten behoeve van de gebruiker dienen te worden gepubliceerd; dat geharmoniseerde criteria voor de kwaliteit van de dienst en gemeenschappelijke meetmethoden nodig zijn om te

⁽¹⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1990, blz. 10.

- kunnen beoordelen in welke mate de gewenste convergentie van de kwaliteit van de dienst op communautair niveau aanwezig is; dat verschillende categorieën gebruikers verschillende kwaliteitsniveaus van de dienst vergen, waarvoor verschillende tarieven kunnen gelden;
- (11) Overwegende dat de gebruikers van het openbare telefoonnet tegenover de telecommunicatieorganisaties over soortgelijke rechten moeten kunnen beschikken als in hun betrekkingen met leveranciers van andere goederen en diensten; dat telecommunicatieorganisaties in hun betrekkingen met de gebruikers van het openbare telefoonnet niet van een bijzondere wettelijke bescherming behoren te genieten;
- (12) Overwegende dat het wenselijk is dat naast de basisdienst voor spraaktelefonie die gebruikers voor eigen of voor gedeeld gebruik of voor de verrichting van diensten aan derden ter beschikking wordt gesteld, voor zover het technisch en economisch haalbaar is, ook een geharmoniseerd minimumpakket van geavanceerde dienstenelementen van de spraaktelefoondienst, zowel voor communicatie binnen de Lid-Staten als voor die tussen de Lid-Staten, wordt aangeboden;
- (13) Overwegende dat de verstrekking van andere dienstenelementen van de spraaktelefoondienst die, de marktvraag volgend, naast het hier omschreven geharmoniseerde minimumpakket van dienstenelementen van de spraaktelefoondienst worden ingevoerd, het aanbod van de basiselementen van de spraaktelefoondienst niet mag belemmeren;
- (14) Overwegende dat de geharmoniseerde voorwaarden voor spraaktelefonie de Lid-Staten de nodige flexibiliteit moeten bieden om bij de vaststelling van het tijdschema voor invoering met de uiteenlopende situaties ten aanzien van de technische ontwikkeling van het net en van de marktvraag rekening te houden;
- (15) Overwegende dat de Commissie „Richtsnoeren voor de toepassing van de EG-mededingingsregels in de telecommunicatiesector”⁽¹⁾ heeft gepubliceerd, onder meer om de toepassing van de communautaire mededingingsregels uiteen te zetten in de gevallen waarin telecommunicatieorganisaties samenwerken om een geheel de Gemeenschap omspannende koppeling van de openbare netwerken en diensten tot stand te brengen;
- (16) Overwegende dat de verstrekkers van telecommunicatiediensten en anderen, om efficiënte en effectieve telecommunicatiediensten te kunnen bieden, mogen verlangen om overeenkomstig de beginselen van het Gemeenschapsrecht aan andere punten toegang te verkrijgen tot het openbare telefoonnet dan aan de, aan het merendeel van de telefoonabonnees ter beschikking staande netwerkaansluitpunten; dat het echter van wezenlijk belang is dat bij het volledig en efficiënt benutten van het openbare telefoonnet over een dergelijke bijzondere toegang tot het net, de integriteit van het openbare net gewaarborgd blijft;
- (17) Overwegende dat het netwerkaansluitpunt zich volgens de definitie daarvan in Richtlijn 90/387/EEG in panden van een telecommunicatieorganisatie kan bevinden; dat in die richtlijn de installatie van apparatuur die het eigendom is van dienstverleners, op terreinen, respectievelijk in panden van een telecommunicatieorganisatie niet uitdrukkelijk wordt verlangd; dat de nationale regelgevende instanties daarom adequate voorzorgsmaatregelen moeten treffen om te waarborgen dat de telecommunicatieorganisaties niet jegens met die organisaties concurrerende dienstverleners discrimineren; dat voor telecommunicatieorganisaties voor het gebruik van het openbare telefoonnet ten behoeve van de verstrekking van telecommunicatiediensten dezelfde tarieven dienen te gelden als voor andere gebruikers;
- (18) Overwegende dat de gebruikers dienen te delen in de schaalvoordelen die met behulp van nieuwe intelligente netwerkarchitecturen kunnen worden bereikt; dat het voor de ontwikkeling van een de gehele Gemeenschap omvattende markt voor telecommunicatiediensten nodig is dat de in deze richtlijn vermelde dienstenelementen op een zo breed mogelijke schaal beschikbaar komen; dat het beginsel van niet-discriminatie zodanig moet worden toegepast dat het aan de ontwikkeling van geavanceerde telecommunicatiediensten niet in de weg staat;
- (19) Overwegende dat de telecommunicatieorganisaties dienen te worden aangemoedigd om de nodige samenwerkingsmechanismen te ontwikkelen ten einde een volledige koppeling tussen de openbare netwerken in de gehele Gemeenschap, met name wat de spraaktelefoondienst betreft, te kunnen bewerkstelligen; dat de nationale regelgevende instanties deze samenwerking zouden moeten bevorderen; dat op de koppeling wettelijk toezicht dient te worden uitgeoefend, ten einde de belangen van de gebruikers in de gehele Gemeenschap te beschermen en de naleving van het Gemeenschapsrecht te waarborgen; dat de nationale regelgevende instanties derhalve zo nodig toegang moeten kunnen hebben tot volledige informatie omtrent overeenkomsten betreffende koppeling van netwerken;
- (20) Overwegende dat in sommige Lid-Staten voor de verstrekking van spraaktelefoondiensten, ook voor het internationale telefoonverkeer, geen uitsluitende rechten gelden; dat een voldoende mate van koppeling van de openbare telefoonnetten voor de verstrekking van de gehele Gemeenschap bestrijkende spraaktelefoondiensten essentieel is; dat het de taak van de nationale regelgevende instanties is ervoor te zorgen dat de toegangsvoorwaarden tot de openbare telefoonnetten, met inbegrip van de toegang voor telecommunicatieorganisaties uit andere Lid-Staten, overeenkomstig Richtlijn 90/387/EEG objectief en niet discriminerend zijn;
- (21) Overwegende dat ingevolge Richtlijn 90/387/EEG in de gehele Gemeenschap gemeenschappelijke en doeltreffende tariefbeginselen moeten worden toegepast waaraan objectieve criteria en kostengerichtheid ten grondslag liggen; dat een redelijke overgangperiode noodzakelijk kan zijn om deze tariefbeginselen volledig toe te passen; dat de tarieven niettemin doorzichtig moeten zijn en op passende wijze moeten worden gepubliceerd, in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag voldoende moeten worden gedifferentieerd, niet discriminerend mogen zijn en een gelijke behandeling moeten garanderen;
- (22) Overwegende dat verantwoordelijkheid voor het toezicht op de tarieven bij de nationale regelgevende instanties berust; dat de tariefstructuren onder invloed van de technologische ontwikkeling en de vraag van de gebruikers dienen te evolueren; dat de verplichting tot kostengerichte tarifiering overeenkomstig het Gemeenschapsrecht impliceert dat de telecommunicatieorganisaties kostentoekekeningsmethoden dienen te gebruiken die het mogelijk maken de kosten op doorzichtige

⁽¹⁾ PB nr. C 233 van 6. 9. 1991, blz. 2.

- wijze aan de diverse diensten toe te rekenen; dat het nodig is, onverminderd bijkomende verplichtingen die kunnen worden opgelegd in het bijzonder om de transparantie te bevorderen van financiële overdrachten tussen verschillende activiteiten binnen ondernemingen waaraan door de Lid-Staten bijzondere of uitsluitende rechten zijn verleend, een minimumaantal eisen vast te stellen; dat aan deze eisen bij voorbeeld kan worden voldaan door het beginsel van volledig uitgesplitste kostenaanrekening toe te passen;
- (23) Overwegende dat met inachtneming van het algemene beginsel van kostengerichtheid enige flexibiliteit moet worden betracht, ten einde onder toezicht van de nationale regelgevende instanties voor specifieke gebruiksvormen kortingstelsels toe te kunnen staan, en voor bepaalde groepen personen, bepaalde soorten gesprekken of voor bepaalde delen van de dag in maatschappelijk opzicht wenselijke bijzondere tarieven; dat kortingstelsels in overeenstemming moeten zijn met de mededingingsregels van het Verdrag, met name met het algemene beginsel dat het aangaan van contracten niet afhankelijk mag zijn van de aanvaarding van daarmee niet samenhangende bijkomende verplichtingen; dat kortingstelsels met name geen verband mogen leggen tussen de verstrekking van diensten die onder de bijzondere of uitsluitende rechten vallen en die welke in concurrentieomstandigheden worden verstrekt;
- (24) Overwegende dat de gebruikers verlangen de juistheid van hun facturen te kunnen nagaan aan de hand van gespecificeerde facturen met voldoende detailinformatie om aan hun behoeften te voldoen, welke gegevens evenwel aan de relevante wetgeving inzake de bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer moeten beantwoorden;
- (25) Overwegende dat lijsten van abonnees op de spraaktelefoondienst gemakkelijk verkrijgbaar moeten zijn, aangezien deze een belangrijk aspect zijn van de toegankelijkheid van de telefoondienst; dat deze abonneelijsten onder billijke en niet discriminerende voorwaarden ter beschikking van dienstverleners en andere telecommunicatieorganisaties moeten worden gesteld; dat gebruikers overeenkomstig de relevante wetgeving inzake de bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer de keuze moet worden gelaten al dan niet in deze lijsten te worden opgenomen;
- (26) Overwegende dat openbare telefoocellen, met name in noodsituaties, een belangrijk middel vormen om tot de spraaktelefoondienst toegang te krijgen; dat het wenselijk is ervoor te zorgen dat er voldoende telefoocellen ter beschikking van het publiek staan;
- (27) Overwegende dat de Commissie, gezien de voordelen voor de gebruiker van één type betaalkaart voor telefoongebruik die in alle Lid-Staten kan dienen, het Europees Comité voor normalisatie (CEN)/het Europees Comité voor elektrotechnische normalisatie (Cenelec) opdracht heeft gegeven daarvoor adequate normen op te stellen; dat naast deze normen ook commerciële afspraken nodig zijn om ervoor te zorgen dat dergelijke, in een van de Lid-Staten afgegeven, vooruitbetaalde telefoonkaarten ook in andere Lid-Staten kunnen worden gebruikt; dat het in de handel en in het vrije verkeer brengen van eindapparatuur, betaaltelefoons daaronder begrepen, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht, en inzonderheid met Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur⁽¹⁾ en met de regels betreffende de mededinging, niet mag worden gehinderd;
- (28) Overwegende dat binnen de Lid-Staten groepen gebruikers met bijzondere behoeften mogen worden ondersteund; dat dit kan inhouden dat speciale voorzieningen worden getroffen ten aanzien van de spraaktelefoondienst, aangezien deze wordt erkend als een belangrijke dienst voor gehandicapten;
- (29) Overwegende dat het vrije verkeer van telecommunicatie-eindapparatuur moet worden gewaarborgd; dat Richtlijn 91/263/EEG de eisen voor dergelijke eindapparatuur omschrijft; dat het voor een effectieve verwezenlijking van deze doelstelling nodig is eisen te stellen voor het netwerkaansluitpunt, onder meer voor de contactdoos; dat eventueel moet worden voorzien in adapters die tussen de eindapparatuur en het netwerk worden geschakeld;
- (30) Overwegende dat nationale telefoonnummers een aangelegenheid vormen waarop de regelgevende instanties toezicht moeten kunnen uitoefenen; dat nummeringsplannen moeten worden ontwikkeld in een kader van volledig overleg met de telecommunicatieorganisaties en in samenhang met een lange-termijnnummeringsplan voor de gehele Gemeenschap en met het internationale nummeringsplan; dat de invoering van wijzigingen van nummers zowel voor de telecommunicatieorganisaties als voor de gebruikers met hoge kosten gepaard gaat en tot een minimum moet worden beperkt, voor zover dit met nationale en internationale lange-termijnvereisten te verenigen is;
- (31) Overwegende dat er een onmiddellijke behoefte bestaat aan een ruimte voor Europese nummers voor gemeenschappelijke nummers en gemeenschappelijke codes voor de gehele Gemeenschap bestrijkende spraaktelefoondiensten, met inbegrip van zogeheten „antwoordnummers”;
- (32) Overwegende dat Lid-Staten die voor het aanbieden van telecommunicatiediensten een vergunnings- of aanmeldingsprocedure verplicht stellen, krachtens Richtlijn 90/388/EEG ervoor moeten zorgen dat de voorwaarden voor de afgifte van vergunningen op objectieve, niet discriminerende en duidelijke criteria worden gebaseerd; dat een eventuele afwijzing met redenen wordt omkleed en dat een procedure wordt ingevoerd om tegen een dergelijke afwijzing in beroep te gaan; dat de gebruiksvoorwaarden voor het openbare telefoonnet in overeenstemming moeten zijn met het Gemeenschapsrecht, in het bijzonder met Richtlijn 90/387/EEG; dat overeenkomstig Richtlijn 92/44/EEG van de Raad van 5 juni 1992 betreffende de toepassing van Open Network Provision (ONP) op huurlijnen⁽²⁾ ten aanzien van de koppeling van huurlijnen en openbare telecommunicatienetten geen technische beperkingen mogen worden ingevoerd, noch in stand gehouden;
- (33) Overwegende dat krachtens Richtlijn 90/387/EEG de essentiële eisen die beperkingen van de toegang tot en van het gebruik van openbare telecommunicatienetwerken of -diensten rechtvaardigen, enkel de veiligheid van het functioneren van het netwerk, het behoud van de netwerkintegriteit en, in gerechtvaardigde gevallen, de interoperabiliteit van de diensten en de databescherming mogen betreffen; dat bovendien de algemeen geldende voorwaarden voor de aansluiting van eindapparatuur van toepassing zijn; dat de nationale regelge-

(1) PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.

(2) PB nr. L 165 van 19. 6. 1992, blz. 27.

- vende instanties hun goedkeuring mogen hechten aan procedures die het de telecommunicatieorganisaties mogelijk maken onmiddellijk op te treden wanneer zich een ernstig geval van ongeoorloofde toegang of van inbreuk op de gebruiksvoorwaarden voordoet;
- (34) Overwegende dat ten aanzien van de voor spraaktelefoon diensten gehanteerde normen het beginsel van transparantie dient te worden gehanteerd; dat de harmonisatie van technische interfaces en toegangsvoorwaarden ingevolge Richtlijn 90/387/EEG moet berusten op de definitie van gemeenschappelijke technische specificaties die op internationale normen zijn gebaseerd; dat volgens Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 88/182/EEG ⁽²⁾, geen nieuwe nationale normen mogen worden uitgewerkt op gebieden waarvoor reeds aan geharmoniseerde Europese normen wordt gewerkt;
- (35) Overwegende dat, ten einde de Commissie in staat te stellen op de toepassing van de onderhavige richtlijn effectief toezicht te houden, de Lid-Staten de Commissie dienen mede te delen welke nationale regelgevende instantie met de uitvoering van de onderhavige richtlijn is belast en dienen zij de in de onderhavige richtlijn aangegeven informatie te verschaffen;
- (36) Overwegende dat er naast de mogelijkheden van beroep die de nationale of communautaire wetgeving biedt, behoefte bestaat aan een eenvoudige verzoeningsprocedure voor de behandeling van geschillen zowel op nationaal als op communautair niveau; dat deze procedure effectief, goedkoop en transparent dient te zijn en dat alle partijen erbij moeten worden betrokken; dat dit de normale toepassing van de artikelen 169 en 170 en de mededingingsregels van het Verdrag onverlet laat;
- (37) Overwegende dat een procedure nodig is om geschillen over vraagstukken in verband met koppelingen te regelen ten einde diensten die de gehele Gemeenschap bestrijken, te garanderen; dat het ONP-Comité bij een dergelijke procedure dient te worden betrokken;
- (38) Overwegende dat het, gezien het dynamische technologische klimaat in deze sector, noodzakelijk is een procedure in te voeren voor de aanpassing van de technische bepalingen van deze richtlijn, waarbij het ONP-Comité wordt betrokken;
- (39) Overwegende dat in Richtlijn . . . / . . . / EEG van de Raad van . . . (betreffende de bescherming van persoonsgebonden gegevens en van de persoonlijke levenssfeer in het kader van openbare telecommunicatienetten, met name in het kader van het digitaal netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN) en van openbare digitale mobiele netwerken) ⁽³⁾ is bepaald dat de Lid-Staten bij de verzameling, opslag en verwerking van persoonsgebonden gegevens in de telecommunicatiesector de bescherming van deze gegevens en van de persoonlijke levenssfeer dienen te waarborgen en ook de vertrouwelijkheid van informatie die over openbare telecommunicatienetten wordt verzonden, dienen te waarborgen; dat krachtens artikel 27 van Richtlijn . . . / . . . / EEG van de Raad van . . . (inzake de bescherming van personen in verband met de verwerking van persoonsgebonden gegevens) ⁽⁴⁾, een werkgroep voor de bescherming van persoonsgegevens wordt ingesteld; dat de Commissie, voor zover nodig, met deze werkgroep kan overleggen over maatregelen op het gebied van de bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer in ONP-verband;
- (40) Overwegende dat de wetgeving inzake consumentenbescherming en die met betrekking tot de bekendmaking van informatie of materiaal dat door het brede publiek als aanstootgevend kan worden ervaren, ook op telecommunicatiediensten van toepassing is; dat in deze richtlijn derhalve geen specifieke aanvullende maatregelen behoeven te worden opgenomen;
- (41) Overwegende dat de toepassing van ONP op spraaktelefonie, gezien de dynamische ontwikkeling van deze sector, een geleidelijk doch continu proces dient te zijn; dat de wettelijke voorwaarden flexibel genoeg moeten zijn om op de eisen van een veranderende markt en technologie in te spelen; dat daarom een doeltreffende procedure voor technische aanpassing moet worden ingevoerd, waarin met de opvattingen van de Lid-Staten ten volle rekening wordt gehouden;
- (42) Overwegende dat de invoering wordt verwacht van een procedure die is gericht op een convergentie op communautair niveau van de mogelijkheden die de spraaktelefoon dienst en netwerkelementen bieden; dat bij een dergelijke convergentieprocedure het ONP-Comité dient te worden betrokken; dat bij een dergelijke procedure ten volle rekening moet worden gehouden met de stand van de netwerkontwikkeling en met de marktvraag in de Gemeenschap;
- (43) Overwegende dat de doelstelling van een geavanceerde kosteneffectieve transeuropese telefoon dienst — een wezenlijke grondslag van de interne markt — een effectieve en efficiënte onderlinge koppeling van de nationale netwerken alsmede interoperabiliteit van diensten vereist; dat het alternatief voor communautaire regelgeving bestaat in een vergelijkbaar stelsel van bepalingen die op basis van onderhandelingen tussen de Lid-Staten tot stand worden gebracht, hetgeen uiteraard problemen met zich zou brengen gezien het grote aantal bij dergelijke veelvoudige bilaterale onderhandelingen betrokken partners; dat echter de vorm van een communautaire richtlijn reeds bij herhaling een praktisch, snel en efficiënt middel is gebleken, met name in de telecommunicatiesector; dat de doelstelling van de onderhavige maatregel derhalve het best op communautair niveau kan worden bereikt,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn heeft betrekking op de harmonisatie van de voorwaarden voor een open en efficiënte toegang tot en benutting van zowel het openbare vaste telefoonnet als de openbare telefoon dienst, alsmede op het in de gehele Gemeenschap beschikbaar zijn van een geharmoniseerde spraaktelefoon dienst.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 81 van 26. 3. 1988, blz. 75.

⁽³⁾ COM(90) 314 def. — SYN 288 van 13 september 1990.

⁽⁴⁾ COM (90) 314 def. — SYN 287 van 13 september 1990.

2. De voorschriften van deze richtlijn gelden onafhankelijk van de netwerktechnologie die wordt gebruikt om de spraaktelefoonnetten te verstrekken. De richtlijn is niet van toepassing op mobiele telefoondiensten, behalve wat de koppeling betreft tussen de voor mobiele telefoondiensten gebruikte netwerken en de openbare vaste telefoonnetten.

Artikel 2

Definities

1. De in Richtlijn 90/387/EEG gegeven definities gelden ook voor deze richtlijn.
2. In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:
  - „openbaar vast telefoonnet”, het openbare telecommunicatienet dat geschakelde telefoonverbindingen tussen vaste netwerkaansluitpunten biedt en dat onder meer voor de verstrekking van spraaktelefoondiensten wordt gebruikt;
  - „gebruikers”, eindgebruikers, met inbegrip van consumenten (dit wil zeggen particuliere eindgebruikers), en dienstverleners, met inbegrip van telecommunicatieorganisaties die diensten verlenen die eveneens door anderen worden of kunnen worden verleend;
  - „nationale regelgevende instantie”, een of meer lichamen in elke Lid-Staat dat, respectievelijk die juridisch onderscheiden en functioneel onafhankelijk is, respectievelijk zijn van de telecommunicatieorganisaties en dat, respectievelijk die door de betrokken Lid-Staat onder meer met de in deze richtlijn beschreven regelgevingstaken is, respectievelijk zijn belast;
  - „ONP-Comité”, het bij artikel 9, lid 1, van Richtlijn 90/387/EEG ingestelde Comité;
  - „openbare betaaltelefoon”, een voor het publiek toegankelijk telefoontoestel, voor het gebruik waarvan met bij voorbeeld munten, krediet-/debetkaarten en vooruitbetaalde telefoonkaarten wordt betaald;
  - „openbare telefooncel”, een betaaltelefoon die op openbaar terrein staat opgesteld.

HOOFDSTUK 2

TOEGANG TOT EN GEBRUIK VAN, RESPECTIEVELIJK, HET OPENBARE TELEFOONNET EN DE SPRAAKTELEFOONDIENST

Artikel 3

Beschikbaarstelling, aansluiting van eindapparatuur en netwerkgebruik

De Lid-Staten zien erop toe dat de gebruikers het recht hebben om:

- a) op het openbare telefoonnet te worden aangesloten;
- b) in overeenstemming met het nationale en het Gemeenschapsrecht goedgekeurde eindapparatuur die op het terrein, respectievelijk in het pand van de gebruiker staat opgesteld aan te sluiten en te gebruiken; en

- c) het openbare telefoonnet voor spraaktelefonie en andere toepassingen te benutten, met inbegrip van die toepassingen waarvoor een transparant telefooncircuit nodig is, en wel in de volledige omvang welke door het Gemeenschapsrecht wordt toegestaan,

overeenkomstig de in artikel 5 genoemde relevante doelstellingen ten aanzien van de levering en de kwaliteit van de dienst.

Artikel 4

Publikatie en toegankelijkheid van informatie

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat over de toegang tot en het gebruik van het openbare telefoonnet en van de spraaktelefoondiensten volledige en actuele informatie wordt gepubliceerd overeenkomstig de in bijlage I vervatte lijst van onderwerpen.

Veranderingen in het bestaande aanbod worden zo snel mogelijk, doch uiterlijk twee maanden voorafgaande aan de invoering ervan, gepubliceerd, behoudens door de nationale regelgevende instantie goedgekeurde uitzonderingen.

2. De in lid 1 bedoelde informatie dient op een zodanige wijze te worden gepubliceerd dat zij voor de gebruikers gemakkelijk toegankelijk is.

3. De nationale regelgevende instanties stellen de Commissie vóór (1 januari 1994) — en vervolgens bij elke wijziging — in kennis van de wijze waarop de in lid 1 bedoelde informatie beschikbaar is gesteld; de Commissie maakt op geregelde tijdstippen een verwijzing naar deze informatie bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 5

Leveringstermijn en kwaliteit van de dienst

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat voor de in bijlage II vermelde leveringstermijn en de indicatoren van de kwaliteit van de dienst doelstellingen worden vastgesteld en gepubliceerd en dat de mate waarin deze doelstellingen door de nationale telecommunicatieorganisaties zijn verwezenlijkt, periodiek wordt gepubliceerd.

De definities, meetmethoden en doelstellingen worden periodiek door de nationale regelgevende instantie herzien, rekening houdende met de convergentie op communautair niveau van de criteria voor de kwaliteit van de dienst.

2. Ten aanzien van de publikatie gelden dezelfde bepalingen als in artikel 4.

Artikel 6

Voorwaarden voor het beëindigen van de levering van de diensten

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat het bestaande dienstenaanbod gedurende een redelijke tijd gestand wordt gedaan en dat het slechts mag worden beëindigd na raadpleging van gebruikers en organisaties die de gebruikers- en/of consumentenbelangen behartigen.

2. Onverminderd andere mogelijkheden tot beroep waarin het nationale recht voorziet, dragen de Lid-Staten ervoor zorg dat gebruikers en organisaties die de gebruikers- en/of consumentenbelangen behartigen, zaken betreffende

de beëindiging van een dienst, waarbij zij het niet met de daarvoor door de telecommunicatieorganisatie voorziene termijn eens zijn, aan de nationale regelgevende instantie kunnen voorleggen.

Artikel 7

Gebruikerscontracten

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de gebruikers een contract hebben waarin is omschreven welke dienst door de telecommunicatieorganisatie zal worden verleend en welke schadevergoedingsregeling van toepassing is indien de contractueel bepaalde doelstellingen ten aanzien van de kwaliteit van de dienst niet worden nagekomen.

2. Indien de telecommunicatieorganisaties gestandaardiseerde contractbepalingen en schadevergoedingsregelingen toepassen, moeten deze vooraf door de nationale regelgevende instantie worden goedgekeurd.

De gebruikscontracten met de telecommunicatieorganisaties dienen een samenvatting van de geschillenprocedure te bevatten.

3. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de gebruiker, voor zover nationale procedures dit mogelijk maken, bijstaan door organisaties die de gebruikers- en/of consumentenbelangen behartigen, het recht heeft om een gerechtelijke procedure tegen een telecommunicatieorganisatie in te leiden.

HOOFDSTUK 3

GEAVANCEERDE DIENSTENELEMENTEN, BIJZONDERE NETWERKTOEGANG EN KOPPELING VAN NETWERKEN

Artikel 8

Beschikbaarstelling van geavanceerde dienstelementen

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de in bijlage III, punt 1, genoemde dienstelementen, voor zover technisch en economisch haalbaar, overeenkomstig de in artikel 22 bedoelde technische normen beschikbaar worden gesteld.

2. De nationale regelgevende instanties vergemakkelijken en bevorderen de beschikbaarstelling van de in bijlage III, punt 2, genoemde diensten en dienstelementen, overeenkomstig de in artikel 22 bedoelde technische normen, door middel van commerciële overeenkomsten tussen telecommunicatieorganisaties en voor zover van toepassing met anderen, in overeenstemming met de formele en materiële mededingingsbepalingen van het Verdrag en naar gelang van de behoefte van de gebruikers.

3. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat er streefdata voor de invoering van deze voorzieningen worden vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de mate van ontwikkeling van het netwerk, de marktontwikkelingen en de stand van zaken op het gebied van de normalisatie, en dat deze data overeenkomstig artikel 4 worden gepubliceerd.

Artikel 9

Bijzondere netwerktoegang

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de telecommunicatieorganisaties gebruikers, met inbegrip van dienstverleners, op verzoek toegang verlenen tot

het openbare telefoonnet op andere netwerkaansluitpunten dan de in bijlage I bedoelde aansluitpunten.

Dergelijke verzoeken kunnen aan de nationale regelgevende instantie ter beoordeling worden voorgelegd wanneer de telecommunicatieorganisatie van oordeel is dat de gevraagde netwerktoegang een negatieve uitwerking kan hebben op de normale exploitatie van het openbare telefoonnet, of afbreuk doet aan eventuele bijzondere of uitsluitende rechten die haar met inachtneming van het Gemeenschapsrecht zijn verleend. De toegang tot het netwerk kan alleen op grond van de in artikel 21 vermelde redenen worden beperkt of geweigerd.

2. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de telecommunicatieorganisaties bij het gebruikmaken van het openbare telefoonnet voor het aanbieden van diensten die ook door andere leveranciers worden of zouden kunnen worden aangeboden, niet discriminerend handelen.

3. Technische en commerciële overeenkomsten betreffende bijzondere netwerktoegang vormen een aangelegenheid welke in overleg tussen de betrokken partijen wordt geregeld, onverminderd het toezicht van de nationale regelgevende instantie, zoals bepaald in de leden 1, 4 en 5. De overeenkomst mag inhouden dat door de telecommunicatieorganisatie voor de kosten die specifiek met het leveren van de bijzondere netwerktoegang verband houden, een vergoeding wordt gevraagd.

4. De nationale regelgevende instanties dienen op verzoek van een van beide partijen in te grijpen door niet-discriminatoire voorwaarden vast te stellen die voor beide partijen billijk en aanvaardbaar en voor alle gebruikers het gunstigst zijn.

5. De nationale regelgevende instanties hebben tevens het recht om in het belang van de gebruikers ervoor zorg te dragen dat de bedoelde overeenkomsten efficiënt en tijdig worden gesloten en uitgevoerd, dat zij bepalingen bevatten ten aanzien van de overeenstemming met de relevante normen en met de essentiële eisen, en/of dat zij het mogelijk maken het kwaliteitsniveau van een dienst van eindpunt tot eindpunt in stand te houden.

6. De Commissie zal waar nodig het Europees Instituut voor telecommunicatienormen (ETSI) verzoeken normen op te stellen voor nieuwe vormen van netwerktoegang. Van dergelijke normen moeten overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Richtlijn 90/387/EEG in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de referenties worden gepubliceerd.

7. Bijzonderheden over de overeenkomsten betreffende bijzondere netwerktoegang worden op verzoek aan de nationale regelgevende instantie medegedeeld. De nationale regelgevende instanties delen de Commissie op haar verzoek alle bijzonderheden van de gesloten overeenkomsten betreffende netwerktoegang mede.

Artikel 10

Koppeling van netwerken

1. De nationale regelgevende instantie draagt ervoor zorg dat gevolg wordt gegeven aan aanvragen, voor zover deze redelijk zijn, voor de koppeling van netwerken van erkende leveranciers van spraaktelefoondiensten, in het bijzonder om een de gehele Gemeenschap bestrijkende verstrekking van spraaktelefoondiensten te waarborgen. Een aanvraag mag niet zonder voorafgaand overleg met de nationale regelgevende instantie of met de betrokken autoriteiten worden afgewezen.

2. Technische en commerciële koppelingsovereenkomsten dienen tot stand te komen in onderling overleg tussen de betrokken partijen, met inachtneming van het in artikel 9, leden 4 en 5, bepaalde ten aanzien van maatregelen van de nationale regelgevende instantie.

3. Wanneer bij interconnectieovereenkomsten is bepaald dat aan de telecommunicatieorganisatie een specifieke vergoeding moet worden betaald in omstandigheden waarin voor onderscheiden partijen verschillende exploitatievoorwaarden gelden, bij voorbeeld door een prijsmaatregel of een verplichting tot universele dienstverlening, moeten dergelijke vergoedingen op de kosten gebaseerd, niet discriminerend en volledig gegrond zijn en mogen zij alleen worden geheven met de goedkeuring van de nationale regelgevende instantie die in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht dient te handelen.

4. De nationale regelgevende instanties stellen de Commissie in kennis van de namen van de telecommunicatieorganisaties op hun grondgebied die toestemming hebben gekregen voor een rechtstreekse koppeling van hun netwerken met die van telecommunicatieorganisaties in andere Lid-Staten om spraaktelefoondiensten te verstrekken. De Commissie maakt deze namen in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend.

5. Bijzonderheden over de koppelingsovereenkomsten moeten op verzoek aan de betrokken nationale regelgevende instanties worden medegedeeld. Zij stellen op hun beurt de Commissie op haar verzoek hiervan in kennis.

HOOFDSTUK 4

GRONDSLAGEN VOOR DE TARIFERING EN KOSTENTOEREKENING

Artikel 11

Tariefgrondbslagen

De nationale regelgevende instanties zorgen ervoor dat de tarieven voor het gebruik van het openbare telefoonnet in overeenstemming zijn met de basisbeginselen van kostengelijkheid en doorzichtigheid, en dat zij aan onderstaande bepalingen voldoen:

- a) de tarieven voor de toegang tot en het gebruik van het openbare telefoonnet moeten onafhankelijk zijn van de aard van de toepassing welke de gebruiker benut, behalve wanneer en voor zover deze verschillende diensten of faciliteiten wenst;
- b) de tarieven voor dienstelementen die verder gaan dan de verschaffing van een aansluiting op het netwerk en de verstrekking van de spraaktelefoondienst worden, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht, in voldoende mate opgesplitst zodat van de gebruiker niet wordt verlangd te betalen voor dienstelementen waarom hij niet heeft gevraagd;
- c) de tarieven dienen gewoonlijk uit de volgende componenten te bestaan, die voor de gebruiker elk afzonderlijk in rekening moeten worden gebracht:
  - de initiële aansluitvergoeding voor de aansluiting van de gebruiker op het openbare telefoonnet en de inschrijving als abonnee van de telefoondienst;
  - het periodieke abonnementsgeld, gebaseerd op de door de gebruiker gekozen soort dienst en dienstelementen;

— een gebruiksafhankelijke vergoeding waarbij onder meer rekening kan worden gehouden met piek- en dalperiodes.

Indien de tariefstructuur nog andere componenten omvat, moeten deze doorzichtig zijn en op objectieve criteria zijn gebaseerd;

- d) de tarieven worden op de in artikel 4 bepaalde wijze gepubliceerd;
- e) tariefwijzigingen mogen eerst worden ingevoerd na het verstrijken van een gepaste en door de nationale regelgevende instantie vast te stellen periode na de publikatie ervan.

Artikel 12

Kostentoerekeningsgrondbslagen

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat, onverminderd overige, in overeenstemming met de mededingingsregels van het Verdrag op te stellen specifieke verplichtingen, hun telecommunicatieorganisaties een voor het in de praktijk brengen van artikel 11 geschikt kostentoerekeningssysteem, waarvan het gebruik door de telecommunicatieorganisatie voor dit doel door de nationale regelgevende instantie is goedgekeurd, opzetten en toepassen.

2. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat een beschrijving van de goedgekeurde kostentoerekeningsmethode op de in artikel 4 bepaalde wijze wordt gepubliceerd.

3. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de boekhouding van de telecommunicatieorganisaties die in overeenstemming met artikel 24, lid 2, zijn aangemeld, jaarlijks door een onafhankelijke instantie wordt gecontroleerd, ten einde na te gaan of de door de telecommunicatieorganisaties verstrekte cijfers in overeenstemming zijn met de bepalingen van de overeenkomstig het onderhavige artikel goedgekeurde kostentoerekeningsmethode. De jaarlijkse door de telecommunicatieorganisaties te publiceren samenvatting van de jaarcijfers dient vergezeld te gaan van een verklaring van de onafhankelijke controlerende instantie dat dit inderdaad het geval is.

Bij de publikatie moet de nationale regelgevende instantie een afschrift van de gepubliceerde rekeningen aan de Commissie zenden.

4. Gedetailleerde informatie over de volledige jaarrekeningen moet de nationale regelgevende instantie op verzoek worden verstrekt; zij behandelen deze gegevens vertrouwelijk. De nationale regelgevende instantie moet op haar beurt op verzoek aan de Commissie gedetailleerde informatie over de volledige jaarrekeningen verstrekken; de Commissie behandelt deze vertrouwelijk.

Artikel 13

Kortingen, tarieven voor niet-frequente gebruikers en andere specifieke tariefregelingen

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat aan de gebruikers onder toezicht van de nationale regelgevende instantie en in overeenstemming met de mededingingsvoorschriften van het Verdrag kortingsregelingen kunnen worden aangeboden.

2. De nationale regelgevende instanties kunnen instemmen met bijzondere tarieven voor maatschappelijk wenselijke diensten zoals de nooddiensten, diensten voor niet-frequente gebruikers of voor specifieke maatschappelijke groepen.

3. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat in het tariefstelsel gereduceerde nacht- en weekendtarieven voor gesprekken binnen de Gemeenschap worden opgenomen.

4. Voor de invoering van bijzondere tarieven voor spraaktelefoondiensten die worden geleverd in het kader van specifieke projecten van beperkte duur, zoals proefprojecten, is de voorafgaande toestemming van de nationale regelgevende instantie nodig.

HOOFDSTUK 5

OVERIGE ASPECTEN VAN DE DIENSTVERLENING

Artikel 14

Gespecificeerde facturen

De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat doelstellingen met betrekking tot de verstrekking van gespecificeerde facturen worden geformuleerd en gepubliceerd, ten einde de gebruikers in staat te stellen hun facturen te controleren, rekening houdend met de mate van ontwikkeling van het netwerk en de marktvraag.

De gespecificeerde facturen dienen de gebruikers op aanvraag te worden verstrekt. Binnen de mate van detaillering die krachtens de relevante wetgeving inzake de bescherming van persoonsgebonden gegevens en van de persoonlijke levenssfeer is toegestaan, dienen de gespecificeerde facturen een overzicht te geven van de samenstelling van het totaalbedrag van de factuur.

In dit verband kan de gebruiker tegen redelijke tarieven de keuze worden geboden uit meer of minder gedetailleerde facturen.

Artikel 15

Abonneelijsten

De nationale regelgevende instanties dragen, met inachtneming van de bepalingen van de relevante wetgeving inzake de bescherming van persoonsgebonden gegevens en de persoonlijke levenssfeer, ervoor zorg dat:

- lijsten van de abonnees op de spraaktelefoondienst hetzij in gedrukte, hetzij in elektronische vorm ter beschikking van de gebruikers worden gesteld en dat deze regelmatig worden bijgewerkt;
- telefoonabonnees zonder extra kosten het recht hebben om hun naam in openbaar toegankelijke abonneelijsten al dan niet te laten opnemen;
- overeenkomstig het Gemeenschapsrecht, telecommunicatieorganisaties lijsten van abonnees op de spraaktelefoondienst op aanvraag tegen vooraf gepubliceerde en billijke, redelijke en niet discriminerende voorwaarden ter beschikking stellen.

Artikel 16

Installatie van openbare telefoocellen

De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat zowel wat aantal als wat geografische spreiding betreft voldoende openbare telefoocellen worden geïnstalleerd om aan de behoeften van de gebruikers te voldoen en dat het mogelijk is om vanuit deze telefoocellen de nooddiensten op te roepen.

Artikel 17

Telefoonkaarten

1. De Commissie zorgt ervoor dat er door ETSI en/of CEN/Cenelec normen worden opgesteld voor een geharmoniseerde telefoonkaart en de bijbehorende apparatuur die voor de betaaltelefoons van alle Lid-Staten geschikt zijn, zodat de in een Lid-Staat uitgebrachte telefoonkaarten ook in de overige Lid-Staten kunnen worden gebruikt. In overeenstemming met artikel 5, lid 1, van Richtlijn 90/387/EEG, dient in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een verwijzing naar deze norm te worden opgenomen.

2. De nationale regelgevende instanties moedigen de geleidelijke invoering aan van openbare betaaltelefoons die aan deze normen voldoen.

Artikel 18

Specifieke voorzieningen voor gehandicapten en gebruikers met bijzondere behoeften

Onverminderd het bepaalde in artikel 11 kunnen de nationale regelgevende instanties specifieke maatregelen treffen om gehandicapten en gebruikers met bijzondere behoeften bij het gebruik van de spraaktelefoondienst hulp te bieden.

Artikel 19

Specificaties voor de netwerkinterface, met inbegrip van de contactdoos

1. De Commissie verzoekt ETSI en/of CEN/Cenelec de technische en economische haalbaarheid te bestuderen van een geharmoniseerde netwerkinterface voor een enkelvoudige lijn, die geschikt is om in alle Lid-Staten toegang te krijgen tot en gebruik te maken van het openbare telefoonnetwerk, met het oog op verdere normalisatie, met inbegrip van de contactdoos. In overeenstemming met artikel 5, lid 1, van Richtlijn 90/387/EEG, dient in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, een verwijzing naar deze normen voor een dergelijke geharmoniseerde interface voor het openbare telefoonnet te worden opgenomen.

2. Wanneer de spraaktelefoondienst via het ISDN-net aan de gebruikers wordt verstrekt, dragen de regelgevende instanties ervoor zorg dat het netwerkaansluitpunt vanaf 1 januari 1994 aan de relevante interfacespecificaties voldoet waarnaar is verwezen in de lijst van normen die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ is verschenen, met name wat de contactdoos betreft.

HOOFDSTUK 6

NUMMERING

Artikel 20

Nummeringsaangelegenheden

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de nationale regelgevende instanties worden belast met het toezicht op het nationale nummeringsplan voor telefonie, dat overeenkom-

(¹) PB nr. C 327 van 29. 12. 1990, blz. 19.

stig het Gemeenschapsrecht tot de verantwoordelijkheid van de nationale regelgevende instantie behoort, en dragen ervoor zorg dat nummers en nummerreeksen op eerlijke, billijke en tijdige wijze worden verdeeld. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat er bij de toewijzing van nummers geen onderscheid wordt gemaakt tussen de telecommunicatieorganisaties en andere dienstverleners.

2. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat het nationale nummeringsplan en alle daarop betrekking hebbende toevoegingen en wijzigingen worden gepubliceerd, behoudens beperkingen die op grond van de nationale veiligheid zijn opgelegd.

3. De Commissie bevordert de beschikbaarheid van een intracommunautaire nummering, die met name is gericht op het realiseren van de in bijlage IV opgenomen gebruiksmogelijkheden.

4. Binnen het kader van het nummeringsplan wordt overeenkomstig de procedure van artikel 29 een mechanisme ingevoerd voor de toewijzing van unieke afzonderlijke nummers die van paneuropese betekenis zijn. Dergelijke nummers, waaronder de antwoordnummers (ook „gratis” of „groene” nummers genoemd) en de nummers voor diensten met gecombineerde verrekening (kiosk-billing), dienen voor alle oproepers binnen de Gemeenschap dezelfde te zijn en te blijven, ongeacht de lokatie van de eigenaar van het nummer in de Gemeenschap.

HOOFDSTUK 7

GEBRUIKSVOORWAARDEN, ESSENTIËLE EISEN EN NORMEN

Artikel 21

Gebbruiksvoorwaarden en essentiële eisen

1. De Lid-Statens dragen ervoor zorg dat beperkingen van het gebruik van de openbare telefoonnetten of van spraaktelefoonnetten slechts kunnen worden opgelegd op basis van de in leden 3 tot en met 6 gegeven gronden en dat zij alleen met goedkeuring van de nationale regelgevende instantie worden ingevoerd.

2. De nationale regelgevende instanties voeren procedures in waarmee van geval tot geval en op zo kort mogelijke termijn kan worden beoordeeld of het een telecommunicatieorganisatie al dan niet kan worden toegestaan maatregelen te nemen zoals het ontzeggen van toegang tot het openbare netwerk of de onderbreking dan wel een vermindering van de beschikbaarheid van de spraaktelefoonnetten in gevallen waarbij de gebruiker ervan wordt verweten niet aan de toegangsvoorwaarden te voldoen. Deze procedures mogen ook voorzien in de mogelijkheid dat de nationale regelgevende instantie van tevoren een lijst opstelt van maatregelen die in specifieke gevallen van inbreuken op de gebruiksvoorwaarden mogen worden genomen.

De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de procedures een doorzichtig besluitvormingsproces garanderen waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de rechten van de betrokken partijen. Een besluit wordt eerst genomen nadat beide partijen de gelegenheid hebben gehad hun zaak te bepleiten. Dit besluit dient naar behoren met redenen te worden omkleed en binnen één week aan de partijen te worden medegedeeld; het besluit mag niet vóór de kennisgeving ten uitvoer worden gelegd.

Deze bepaling doet geen afbreuk aan het recht van de betrokken partijen de zaak bij de rechter aanhangig te maken.

Het bestaan van deze procedures dient op de in artikel 4 bepaalde wijze te worden gepubliceerd.

3. *Inbreuk op bijzondere of uitsluitende rechten in verband met spraaktelefonie*

Gebruiksbeperkingen die op bijzondere of uitsluitende rechten in verband met spraaktelefonie zijn gebaseerd, dienen de gebruikers door middel van wettelijke maatregelen en niet langs de weg van technische beperkingen te worden opgelegd.

4. *Voorwaarden welke algemeen voor de aansluiting van eindapparatuur op het netwerk gelden*

De voorwaarden voor de aansluiting van eindapparatuur op het openbare telefoonnet dienen in overeenstemming te zijn met de bepalingen van Richtlijn 91/263/EEG en worden op de in artikel 4 bepaalde wijze gepubliceerd.

Wanneer de eindapparatuur van de gebruiker niet of niet meer voldoet aan de voorwaarden voor de goedkeuring of wanneer de slechte werking van de apparatuur van dien aard is dat andere gebruikers van het netwerk daarvan hinder ondervinden of wanneer de veiligheid van het personeel in gevaar is, dragen de nationale regelgevende instanties ervoor zorg dat de volgende procedure wordt gevolgd:

- de telecommunicatieorganisatie mag de levering van de dienst stopzetten tot de eindapparatuur van het netwerk-aansluitingspunt is ontkoppeld;
- de telecommunicatieorganisatie stelt de gebruiker onverwijld in kennis van de onderbreking, met opgave van redenen;
- de onderbreking van de dienst wordt ongedaan gemaakt zodra de gebruiker ervoor heeft gezorgd dat de eindapparatuur van het netwerkaansluitingspunt is ontkoppeld.

5. *Redenen die verband houden met essentiële eisen die verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht*

Wanneer de toegang tot of het gebruik van het openbare telefoonnet op grond van essentiële eisen wordt beperkt, dienen de nationale regelgevende instanties ervoor te zorgen dat, onverminderd het in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 90/388/EEG bepaalde, in de relevante nationale bepalingen wordt aangegeven welke van de hierna vermelde essentiële eisen onder a) tot en met d) daaraan ten grondslag liggen.

Op essentiële eisen gebaseerde gebruiksbeperkingen dienen op de in artikel 4 bepaalde wijze te worden gepubliceerd.

Op essentiële eisen gebaseerde gebruiksbeperkingen dienen door middel van wettelijke maatregelen en niet via technische beperkingen te worden opgelegd.

Onverminderd het bepaalde in artikel 3, lid 5, en in artikel 5, lid 3, van Richtlijn 90/387/EEG, zijn de essentiële eisen zoals aangegeven in artikel 3, lid 2, van Richtlijn 90/387/EEG op de volgende wijze op het openbare telefoonnet en de spraaktelefoonnetten van toepassing;

a) *Veiligheid van de netwerkexploitatie*

Het gebruik van het openbare telefoonnet mag niet worden beperkt uit overwegingen die de veiligheid van de

netwerkexploitatie betreffen, behalve in noodsituaties wanneer de telecommunicatieorganisatie de volgende maatregelen mag nemen ten einde de netwerkexploitatie veilig te stellen:

- onderbreking van de dienstverlening;
- beperking van de levering van bepaalde dienstenelementen;
- ontzegging van de toegang tot het netwerk voor nieuwe gebruikers.

In deze wordt verstaan onder „noodsituatie”, een uitzonderlijk geval van overmacht, zoals extreme meteorologische condities, overstromingen, blikseminslag of vuur, stakingen of uitsluitingen, oorlog, militaire operaties of burgeroproer. In een noodsituatie dient de telecommunicatieorganisatie al het mogelijke te doen om de voortzetting van de dienstverlening voor alle gebruikers te garanderen.

De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat de telecommunicatieorganisaties procedures hebben om de nationale regelgevende instantie en de gebruikers onmiddellijk in kennis te stellen van het begin en het eind van een noodsituatie en van de aard en de omvang van de tijdelijke onderbreking van de dienstverlening.

b) Behoud van de netwerkintegriteit

De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat beperkingen van het gebruik van het openbare telefoonnet op grond van de handhaving van de integriteit van het netwerk, gericht op het beschermen van netwerkkapitaal, -programmatuur of -gegevens, dan wel van het personeel, worden beperkt tot het strikte minimum dat voor de normale exploitatie van het netwerk vereist is. Dergelijke beperkingen moeten zijn gebaseerd op openbare en objectieve criteria en op een niet discriminerende wijze worden toegepast.

c) Interoperabiliteit van diensten

Wanneer de nationale regelgevende instantie, in contracten die betrekking hebben op de koppeling van openbare netwerken of op de bijzondere netwerktoegang, voorwaarden oplegt ten aanzien van de interoperabiliteit van diensten, dienen deze voorwaarden op de in artikel 4 bepaalde wijze te worden gepubliceerd.

In gevallen waarin gebruik wordt gemaakt van goedgekeurde eindapparatuur die in overeenstemming met de bepalingen van Richtlijn 91/263/EEG wordt ingezet, mogen op grond van de interoperabiliteit van diensten geen verdere gebruiksbeperkingen worden opgelegd.

d) Databescherming

De Lid-Staten mogen het gebruik van het openbare telefoonnet alleen beperken op grond van de databescherming, voor zover dit nodig is om te voldoen aan de regelgeving ter zake, met inbegrip van de beveiliging van persoonsgebonden gegevens, de vertrouwelijke aard van overgeseinde of opgeslagen informatie en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht.

6. Niet-betaling van facturen

De nationale regelgevende instanties verlenen a priori toestemming voor bepaalde maatregelen die in geval van niet-betaling van facturen kunnen worden getroffen; deze maatregelen dienen op de in artikel 4 bepaalde wijze te

worden gepubliceerd. Bij dergelijke maatregelen wordt elke onderbreking van de dienstverlening tot de betrokken dienst beperkt en dient de gebruiker vooraf te worden gewaarschuwd.

Artikel 22

Technische normen

1. De nationale regelgevende instanties dragen ervoor zorg dat bij de verstrekking van de in deze richtlijn bedoelde diensten, voorzieningen en dienstenelementen wordt verwezen naar voor de gebruiker relevante normen of specificaties, met name:

- normen die krachtens artikel 5 van Richtlijn 90/387/EEG in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend zijn gemaakt;

of, indien dergelijke normen ontbreken,

- Europese normen die door ETSI, CEN/Cenelec of eventuele opvolgers daarvan zijn vastgesteld;

of, indien dergelijke normen ontbreken,

- internationale normen of aanbevelingen die door het Internationaal Raadgevend Comité inzake telegrafie en telefonie (CCITT), de Internationale Raadgevende Commissie inzake radioaangelegenheden (CCIR), de Internationale Organisatie voor normalisatie (ISO) of de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) zijn vastgesteld;

of, indien dergelijke normen ontbreken,

- nationale normen of specificaties,

onverminderd eventuele verplichtstelling van bepaalde normen krachtens artikel 5, lid 3, van Richtlijn 90/387/EEG.

2. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de door de telecommunicatieorganisaties te gebruiken normen of specificaties aan de bepalingen van Richtlijn 83/189/EEG voldoen.

HOOFDSTUK 8

PROCEDUREVOORSCHRIFTEN

Artikel 23

Voorschriften met het oog op de Gemeenschap bestrijkende convergentie

1. Aan de hand van de verslagen die krachtens artikel 24, lid 3, door de nationale regelgevende instanties worden ingediend en van de krachtens artikel 4 gepubliceerde informatie, dient de Commissie een beoordeling te maken van de vooruitgang die in verband met de convergentie van doelstellingen en de implementatie van gemeenschappelijke diensten en dienstenelementen binnen de Gemeenschap is geboekt.

2. Indien de Commissie in verband met de bepalingen van de artikelen 3 tot en met 21 tot de bevinding komt dat de door de nationale regelgevende instanties geplande of getroffen maatregelen of de door deze vastgestelde doelstellingen

niet tot een voldoende mate van convergentie in de Gemeenschap leiden, kunnen de relevante doelstellingen, plannen of maatregelen overeenkomstig de procedure van artikel 29 worden aangepast.

Bij het inleiden van dergelijke procedures houdt de Commissie op passende wijze rekening met de stand van de netwerk-ontwikkeling en de marktvaart in de Lid-Staten.

3. Met name in verband met de in artikel 8, lid 2, beschreven dienstelementen waarvoor geheel Europa omspannende samenwerking is vereist, kunnen, wanneer de telecommunicatieorganisaties onderling niet tot commerciële overeenkomsten kunnen komen, de koppelings- en toegangsvoorwaarden die nodig zijn om de geharmoniseerde dienstelementen en voorzieningen aan de gebruikers te kunnen aanbieden in overeenstemming met de procedure van artikel 29 worden vastgesteld.

Bij het inleiden van dergelijke procedures houdt de Commissie op passende wijze rekening met de stand van de netwerk-ontwikkeling en de marktvaart in de Lid-Staten.

Artikel 24

Kennisgeving en verslaglegging

1. De Lid-Staten delen de Commissie de naam van hun nationale regelgevende instantie mede. De nationale regelgevende instantie is verantwoordelijk voor de uitvoering van de in deze richtlijn omschreven voorschriften, onder meer zorg te dragen voor de publicatie en het aan herziening onderwerpen van de overeengekomen doelstellingen en het beoordelen van de behaalde resultaten in het licht van die doelstellingen.

2. De nationale regelgevende instanties delen de Commissie de namen van de telecommunicatieorganisaties mede die in overeenstemming met de bepalingen van deze richtlijn openbare telefoonnetten en spraaktelefoondiensten aanbieden.

3. De nationale regelgevende instanties leggen de Commissie elk jaar een verslag voor, waarin wordt opgenomen:

- een overzicht van de voortgang die werd geboekt bij de verwezenlijking van de doelstellingen die door de nationale regelgevende instantie krachtens de artikelen 5, 8, 13, 14 en 17 zijn vastgesteld.
- een samenvatting van de gevallen waarin aanvragen voor bijzondere netwerktoegang of onderlinge koppeling van netwerken werden geweigerd of waarin de procedure van artikel 21, lid 2, werd ingeleid.

Het jaarlijkse verslag moet ten laatste vijf maanden na het eind van het betrokken jaar aan de Commissie worden toegezonden.

4. De nationale regelgevende instanties dragen zorg voor de beschikbaarheid van gedetailleerde gegevens betreffende alle individuele gevallen, met inbegrip van de ter zake genomen beslissingen en de daarbij gehanteerde beoordelingsmaatstaven, en stellen deze op verzoek aan de Commissie ter beschikking.

Artikel 25

Verzoenings- en geschillenprocedure

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat de gebruikers, waaronder aanbieders van diensten, consumenten en andere

telecommunicatieorganisaties, in geval van een onoplosbaar geschil met een telecommunicatieorganisatie het recht hebben om zich tot de nationale regelgevende instantie of een andere onafhankelijke instantie te wenden, en dat op nationaal niveau voor de behandeling van dergelijke geschillen op eerlijke, voortvarende en doorzichtige wijze eenvoudige procedures worden ingevoerd.

2. Onverminderd

- a) de maatregelen die de Commissie of een Lid-Staat uit hoofde van het Verdrag kan nemen;
- b) de rechten die de partij die een beroep doet op de procedure van de leden 3 en 4, de betrokken telecommunicatieorganisatie of ieder ander persoon uit hoofde van het nationale recht ter zake kan doen gelden, in zoverre zij geen overeenkomst hebben gesloten om het onderlinge geschil te beslechten,

kan de benadeelde partij, indien op nationaal niveau geen overeenstemming kan worden bereikt of wanneer bij het geschil telecommunicatieorganisaties in meer dan één Lid-Staat zijn betrokken, met een schriftelijke kennisgeving aan de nationale regelgevende instantie en aan de Commissie op de in de leden 3 en 4 vastgelegde procedure beroep doen.

3. Indien de nationale regelgevende instantie of de Commissie naar aanleiding van een overeenkomstig lid 2 gedane kennisgeving tot de bevinding komt dat nader onderzoek nodig is, kan zij de aangelegenheid doorverwijzen naar de voorzitter van het ONP-Comité.

4. In dergelijke gevallen en als hij ervan overtuigd is dat alle in redelijkheid te nemen stappen op nationaal niveau reeds zijn ondernomen, leidt de voorzitter van het ONP-Comité de hierna beschreven geschillenprocedure in:

- a) de voorzitter van het ONP-Comité roept zo spoedig mogelijk een werkgroep bijeen waarin ten minste twee leden van het ONP-Comité, een vertegenwoordiger van de betrokken nationale regelgevende instanties en de voorzitter van het ONP-Comité, of een andere, door hem aangewezen ambtenaar van de Commissie zitting hebben. De werkgroep wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie en moet gewoonlijk binnen tien dagen bijeenkomen. De voorzitter van de werkgroep kan op voorstel van een willekeurig lid van de werkgroep beslissen ten hoogste twee andere personen als deskundigen toe te laten om de werkgroep te adviseren;
- b) de werkgroep stelt de partij die een beroep op deze procedure heeft gedaan, alsmede de regelgevende instanties van de Lid-Staten en de betrokken telecommunicatieorganisaties in de gelegenheid hun mening mondeling of schriftelijk toe te lichten;
- c) de werkgroep dient te streven naar de totstandkoming van een vergelijk tussen de betrokken partijen binnen drie maanden na ontvangst van de in lid 2 bedoelde kennisgeving. De voorzitter van het ONP-Comité stelt zijn Comité op de hoogte van de uitslag van de procedure.

5. Indien nodig en in het bijzonder wanneer de partijen niet tot een overeenkomst kunnen komen, met name ten

aanzien van de bepalingen van de artikelen 8 en 9, kan gebruik worden gemaakt van de procedure van artikel 29 om het geschil op te lossen.

6. De partij die op deze procedure een beroep doet, draagt haar eigen kosten om aan de procedure deel te nemen.

Artikel 26

Uitstel

1. Wanneer een Lid-Staat niet in staat is of verwacht niet in staat te zullen zijn aan bepaalde verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn te voldoen, dient hij de Commissie van de redenen hiervoor in kennis te stellen.

2. Uitstel van de verplichtingen kan slechts worden aanvaard in gevallen waarin de betrokken Lid-Staat kan aantonen dat deze verplichtingen, gezien de ontwikkelings-toestand van zijn openbare telefoonnet of de op dat moment bestaande marktvaart, een al te grote belasting zouden vormen.

3. De Lid-Staat stelt de Commissie in kennis van de datum waarop aan de verplichtingen kan worden voldaan en van de maatregelen die zullen worden getroffen om deze termijn na te leven.

4. Wanneer de Commissie van mening is dat het gevraagde uitstel gerechtvaardigd is vanwege de bijzondere situatie waarin de betrokken Lid-Staat verkeert, bevestigt zij de uit hoofde van lid 3 voorgestelde datum en maatregelen.

Artikel 27

Aanpassing aan de technische vooruitgang

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om de technische bepalingen van deze richtlijn aan te passen aan nieuwe technische ontwikkelingen of aan wijzigingen in de marktvaart, worden overeenkomstig de procedure van artikel 29 vastgesteld.

Artikel 28

Comité

De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 9, lid 1, van Richtlijn 90/387/EEG ingestelde Comité.

De Commissie licht, voor zover nodig, het Comité in over de resultaten van het overleg met de vertegenwoordigers van de telecommunicatieorganisaties, de gebruikers, de consumenten, de fabrikanten, de dienstverleners en de vakbonden.

Artikel 29

Procedurevoorschriften voor het Comité

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het Comité uitgebrachte advies. Zij brengt het Comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

HOOFDSTUK 9

SLOTBEPALINGEN

Artikel 30

Evaluatie

Op basis van een evaluatie van de resultaten van de uitvoering van deze richtlijn over de periode tot 1 januari 1995, stelt de Commissie vast of de bepalingen ervan aanpassing behoeven.

Artikel 31

Tenuitvoerlegging van de richtlijn

1. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om vóór 1 januari 1994 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze maatregelen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie alle belangrijke bepalingen van nationaal recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 32

Bestemmelingen

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

LIJST VAN ONDERWERPEN WAAROVER IN OVEREENSTEMMING MET ARTIKEL 4 INFORMATIE MOET WORDEN GEPUBLICEERD

1. **Namen en adressen van telecommunicatieorganisaties**

De namen en de adressen van de hoofdkantoren van de telecommunicatieorganisaties die openbare telefoonnetten en/of spraaktelefoondiensten aanbieden.

2. **Aanbod van telecommunicatiediensten**2.1. *De verschillende mogelijkheden van aansluiting op het openbare telefoonnet*

Er moet informatie worden gepubliceerd over de technische eigenschappen van de interfaces voor de gangbare netwerkaansluitpunten, met inbegrip van verwijzingen naar nationale en/of internationale normen of aanbevelingen, in overeenstemming met artikel 22:

— voor analoge en/of digitale netwerken:

- a) interface voor enkelvoudige aansluiting;
- b) interface voor meervoudige aansluiting;
- c) interface voor direct inkiezen (DDI);
- d) overige gangbare interfaces;

— voor ISDN:

- a) specificaties van interfaces voor enkelvoudige en meervoudige toegang op het S/T-referentiepunt, inclusief het signaleringsprotocol;
- b) bijzonderheden over de dragerdiensten waarmee spraaktelefoondiensten kunnen worden aangeboden;
- c) overige gangbare interfaces;

— alle overige gangbare interfaces.

Behalve de hierboven opgesomde informatie die de telecommunicatieorganisaties volgens de in artikel 4 beschreven procedure regelmatig moeten publiceren, moeten zij ook zonder onnodige vertraging gegevens vrijgeven over netwerkkenmerken die de juiste werking van goedgekeurde eindapparatuur blijken te kunnen verstoren.

2.2. *Aanbod van telefoondiensten*

Beschrijven van de aangeboden basistelefoondienst, waarbij wordt aangegeven welke diensten onder de aansluitvergoeding en het periodieke abonnementsgeld vallen (bij voorbeeld diensten met tussenkomst van de telefonist, abonneelijsten, onderhoud).

Beschrijving van facultatieve voorzieningen en diensten die los van het basispakket in rekening worden gebracht, inclusief een verwijzing naar de relevante technische normen of specificaties waaraan zij voldoen, overeenkomstig artikel 22.

2.3. *Tarieven*

Voor beschikbaarstelling, gebruik en onderhoud, inclusief bijzonderheden over kortingsmogelijkheden.

2.4. *Beleid inzake schadevergoeding/restitutie*

Inclusief bijzonderheden van de schadevergoedings- en restitutieregelingen.

2.5. *Serviceniveau(s) van de onderhoudsdienst*2.6. *Aanvraagprocedure*

Inclusief de daarvoor bestemde contactpunten binnen de telecommunicatieorganisatie.

2.7. *Standaardcontracten*

Voorzover van toepassing ook de minimumcontractperiode.

3. **Informatie over de gebruiksvoorwaarden**

Inclusief een duidelijke omschrijving van de licentiebepalingen die van belang zijn voor de gebruikers, met inbegrip van de dienstverleners, waarin ten minste zijn opgenomen:

— informatie over de aard van de licentiebepalingen, waaruit in het bijzonder moet blijken of voor elke gebruiker registratie en/of vergunning is vereist, of dat de licentie een algemeen karakter heeft zodat individuele registratie en/of vergunning niet nodig is;

- de duur van alle ter zake relevante licenties of vergunningen;
- een lijst van verwijzingen naar alle documenten waarin de relevante door de Lid-Staat opgelegde licentiebepalingen zijn opgenomen.

4. **Aansluitvoorwaarden**

Voor eindapparatuur voor spraaktelefonie en andere telecommunicatie-eindapparatuur die door de nationale regelgevende instantie is goedgekeurd, onverminderd de bepalingen van Richtlijn 91/263/EEG, en met inbegrip — voor zover van toepassing — van voorwaarden betreffende de bedrading bij de gebruiker en de plaatsing van het netwerkaansluitpunt.

5. **Gebruiksbeperkingen**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 21.

6. **Criteria voor de prestaties en de kwaliteit van de dienst**

Definities, meetmethoden, doelstellingen en prestatiecijfers overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.

7. **Doelstellingen voor de introductie van nieuwe diensten, dienstenelementen, voorzieningen en tarieven**

Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5, 8, 13, 14 en 17.

8. **Termijnen voor het opzeggen van bestaande diensten, dienstenelementen en faciliteiten, en voor de wijziging van tarieven**

Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 6 en 11.

9. **Beschrijving van het goedgekeurde kostentoerekeningssysteem**

Waarin de belangrijkste kostencategorieën worden vermeld (bij voorbeeld apparatuur, personeel, gebouwen, enz.), alsmede de regels die worden gehanteerd bij het bepalen van de verdeelsleutel voor de toewijzing van kosten aan de spraaktelefonie overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

10. **Nationaal nummeringsplan**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 20.

11. **Gebruiksvoorwaarden abonneelijsten**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 15.

12. **Geschillenprocedure**

Gebruikersrichtsnoeren betreffende de procedures van beroep waarmee geschillen met telecommunicatie-organisaties kunnen worden opgelost, met inbegrip van de in artikel 25 beschreven procedure.

13. **Procedure in geval van wanbetaling**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 21, lid 6.

BIJLAGE II

LEVERINGSTERMIJN EN INDICATOREN VOOR DE KWALITEIT VAN DE DIENST, OVEREENKOMSTIG DE BEPALINGEN VAN ARTIKEL 5

1. Op grond van artikel 5 dienen voor de kwaliteit van de dienst de volgende indicatoren te worden gebruikt:
    - wachttijd bij eerste aansluiting op het net;
    - storingspercentage per aansluiting;
    - storingshersteltijd;
    - percentage verbindingfouten bij nationale, intracommunautaire en extracommunautaire gesprekken;
    - voor het genereren van de kiestoon benodigde tijd;
    - voor de opbouw van de verbinding benodigde tijd;
    - statistische gegevens over de transmissiekwaliteit;
    - wachttijden bij diensten met tussenkomst van de telefonist;
    - beschikbaarheid van in openbare telefooncellen opgestelde telefoons die met munten of met telefoonkaarten werken;
    - juistheid van de nota's.
  2. Overeenkomstig artikel 5 dienen definities en meetmethoden te worden gepubliceerd, met inachtneming van de in artikel 22 gegeven rangorde van normen. Waar nodig zal de Commissie ETSI opdracht geven Europese normen op te stellen voor gemeenschappelijke definities en meetmethoden.
-

BIJLAGE III

MINIMUMPAKKET VAN GEAVANCEERDE VOORZIENINGEN EN DIENSTENELEMENTEN DAT
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 8 MOET WORDEN AANGEBODEN

1. Overeenkomstig artikel 8, lid 1, aan te bieden voorzieningen en dienstenelementen:
  - a) **Toonkiezen (DTMF/Dual Tone Multi Frequency)**

In het openbare netwerk moeten DTMF-telefoon toestellen die gebruik maken van de CCITT-aanbeveling Q.23 vastgelegde tonen, kunnen worden gebruikt voor signaleringsfuncties naar de centrale toe, en deze zelfde tonen moeten worden gebruikt voor signaleringsfuncties van eindpunt tot eindpunt door het netwerk heen, zowel binnen een Lid-Staat als tussen Lid-Staten onderling.
  - b) **Direct inkiezen (doorkiesnummers)**

(of functioneel gelijkwaardige voorzieningen)

Gebruikers die op een particuliere centrale (PBX) of een vergelijkbaar particulier systeem zijn aangesloten, moeten direct vanuit het openbare netwerk kunnen worden gekozen, zonder dat daarvoor de tussenkomst van het bedienende personeel van de PBX nodig is.
  - c) **Doorschakeling van gesprekken**

Dat wil zeggen doorschakeling van een reeds tot stand gekomen gesprek naar een derde, al dan niet in dezelfde Lid-Staat.
  - d) **Doorschakeling van oproepen**

Dat wil zeggen doorschakeling van een oproep naar een andere bestemming, in dezelfde of naar een andere Lid-Staat (bij voorbeeld bij geen gehoor, wanneer het opgeroepen toestel in gesprek is of gewoon wanneer de abonnee dit zo wenst).

Bij het ter beschikking stellen van deze faciliteiten dient rekening te worden gehouden met de relevante wetgeving betreffende de bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer.
2. Overeenkomstig artikel 8, lid 2, aan te bieden diensten, voorzieningen en dienstenelementen, waarvoor paneuropese samenwerking is vereist:
  - a) **Toegang tot antwoordnummerdiensten op Europese schaal**

Dergelijke diensten, die bekend staan als antwoordnummers, groene nummers, gratis nummers, 0800-diensten, enz., omvatten inkiesdiensten waarvoor de oproeper niets of slechts een deel van de gesprekskosten betaalt.
  - b) **Gecombineerde verrekening (kiosk-billing) op Europese schaal**

Gecombineerde verrekening is een faciliteit waarbij de kosten voor het gebruik van een dienst via het netwerk van een telecommunicatieorganisatie worden gecombineerd met de gesprekskosten van het netwerk (premium rate services — diensten met een bijzonder gesprekstarifief).
  - c) **Automatische betaling van de gesprekskosten door de opgeroepene**

— Bij gesprekken waarbij de oproeper en de opgeroepene zich binnen de Gemeenschap bevinden.

Dat wil zeggen dat voordat de verbinding tot stand wordt gebracht, de opgeroepene op aanvraag van de oproeper ermee instemt de gesprekskosten te betalen.
  - d) **Identificatie van de oproepende lijn**

Dat wil zeggen dat het abonneenummer van de oproeper bij de opgeroepene zichtbaar is voordat de verbinding tot stand wordt gebracht.

Bij het ter beschikking stellen van deze faciliteit dient rekening te worden gehouden met de relevante wetgeving betreffende de bescherming van gegevens en van de persoonlijke levenssfeer.
  - e) **Toegang tot diensten met tussenkomst van een telefonist in andere Lid-Staten**

Dat wil zeggen dat gebruikers in een Lid-Staat toegang hebben tot de telefonist of een vergelijkbare hulpdienst in een andere Lid-Staat.
  - f) **Toegang tot de dienst inlichtingen in andere Lid-Staten**

Dat wil zeggen dat gebruikers in een Lid-Staat toegang hebben tot de dienst inlichtingen in een andere Lid-Staat.

BIJLAGE IV

GEWENSTE KENMERKEN VAN EEN INTRACOMMUNAUTAIRE NUMMERING, OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 20

In het kader van artikel 20 dient aan de volgende punten prioriteit te worden toegekend:

- een gestandaardiseerd internationaal toegangsnummer (00) ⁽¹⁾;
- één enkel landnummer voor Europa, zodat het mogelijk wordt een uniek communautair toegangsnummer in te voeren voor transeuropese diensten ⁽²⁾, met name ten behoeve van:
  - de dienst inlichtingen;
  - antwoordnummers (de opgeroepene betaalt) en gesprekken voor gezamenlijke rekening (de opgeroepene betaalt alleen de lokale gesprekskosten);
  - diensten met toegevoegde waarde waarbij gecombineerde verrekening plaatsvindt;
  - de volledige overdraagbaarheid (portability) van nummers.

⁽¹⁾ PB nr. L 137 van 20. 5. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ COM(92) 344 def. van 24 juli 1992.

